

കൊച്ചി
രാജ്യചരിത്രം
കമ്മറ്റ ഭാഗം.

അപ്പൻ തന്ത്രം.

PUBLISHERS:
THE YOGAKSHEMAM CO., LTD.

(പക്ഷ്യവകാശം.)

PRINTED
AT
THE MANGALODAYAM PRESS, TRICHUR.

കൊച്ചി
രാജ്യ ചരിത ഓദ്ദ
ക്കന്നു ഭൂഗ.

അപ്പ് ന്തമ്പരാൻ.

PUBLISHERS:
THE YOGAKSHEMAM CO., LTD.

(പക്ഷ്മിവകംശം.)

PRINTED
AT
THE MANGALODAYAM PRESS, TRICHUR.

അതു മും പു .

‘മംഗളേംപയം’ അച്ചുക്കിടക്കാതെ ഫേരന്നയാലുകന്ന ഈ പുസ്തകം എനിക്ക് എഴുവാൻ സംഗതിയായത്. മുന്നം നംബും സ്ഥാപ്പുകളിൽ പറിപ്പിക്കവാൻ പാകത്തിന് ഇതു രജാട് ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കും.

കൊച്ചിരാജു ചരിത്രഗതിയുടെ ഒരു സിംഹാവ പോകനം— അതുകെക്കിട്ടി ക്കായിട്ടോനും നോട്ടം— ഈ തിരുനിന്നാം കട്ടികർക്കണാവുണ്ടെന്നാണ് മുദ്രാവായ ഉദ്ദേശം. എന്നാൽ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ വിശ്രദിച്ചു നാം എടുക്കാതെ വിവരിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടാകുവാനു തു ജ്ഞാത കഴിയുന്നതും ചുങ്കവാനായി ചരിത്രത്തെ കമാത്രപത്തിൽ ചമയിച്ച രസം പിടിപ്പിക്കവാൻ നോക്കീടുണ്ട്. കേപ്ലബ്രിത്രുമോ വെറും കമാദയോ അല്ലെന്തെത്തു കൊണ്ടാക്കന്ന ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പേരിൽ ‘ചരിത്രം’ എന്ന പ്രത്യേകപദം പ്രയോഗിച്ചത്

കമാ പരാമ്പര സമ്പ്രദായത്തിനു യോജിപ്പിക്ക വാൻ വേണ്ടി ചരിത്രത്തെ പല കാലഘട്ടങ്ങളായി തിരിച്ചും ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും അതുപുന്നം പ്രധാനമായി വ്യാപിച്ചുകാണുന്ന ഒരു പുരാഖ്യനേയോ സ്ഥലത്തേന്നേം സംഭവത്തേന്നേം സാരത്തേന്നേം ലഭ്യമാക്കി അതിൽ കൂടി ചരിത്രഗതി കംട്ടിക്കൊട്ടക്കാണും’ ചെയ്തിട്ടുംതു

കട്ടികർക്കണ രസിക്കാവുന്ന സംഗതികൾക്കും അതു പുന്നതും മാറ്റുന്നതും കൊണ്ടത്തിട്ടുണ്ട്. അവകാട

வூலிக்கி மந்திரி பூத்திராஸரிடு ஸங்கீர்ண வு விகாஸவு உள்ளக்கவாக் சரிதுசாரா நல்லாக ஸாய நமானைய காக்காட்டுக்கிழான் அவசரா வேலை வழிக்கீல் விவரங்களீல் ஹதித் துமதி டுதிக்கு ஒத்து ஸபாஜு சுரிது கிளர் அரிவான ஸபாஜு ஸ்டீல் மத்திரீல் வீஜமகிற ஆக கை மல வு ஹதித்தின் உள்ளாயாக கொண்டுமொன் உடன்தீவிடுக்கி.

ബാലപരം്ണാർ എഴുതിയുള്ള ശിലച്ചും അല്ലെങ്കിൽ നവരിചയവും എനിക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിലെ ഒരു ഏ അതായുള്ള പദവികളിലും പാക്കംബന്നു വണ്ണിച്ചു പറവാൻ എനിക്ക് കാഡിക്കാമ്പില്ല. റോഷ്ജുടെ രൂപാഭിരൂപിയും ശാഖലിശാഖയും ദാഖലിച്ചും കഴിയാതെ കഴിപ്പാൻ യഥാക്ഷരി മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

கட்டிக்கருக்கீடு உற்கவை இனிக்காவுள் சுறவுபூர்வை
இல்ல அல்லது பின்னால் பொதுபிசையதை விடகேண்டவை
வங்கி அதிகார பாத்திரம் பிசு ஸூரக்கவங்கும்
இல், வாழ்வை இதிமங்கு முதல் வாசபிசைக்கு வேறு
திரியுவிவங்க சில நோதகங்களும் இல் புக்கள்
த்திர தடங்குட்டாதை உபஞாசிப்பிடிக்குத் தீடு உபகா
ரமங்கித்திரமென விசைப்புக்கூடு.

ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്നതിൽ എനിക്ക് സഹായമായി തീർന്നിട്ടുള്ള രേഖകൾ : —

1. കൊച്ചി രാജ്യചരിത്രം. കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ ബി. എ; ബി. എൽ.
2. കൊച്ചി സ്റ്റോറേജാരവൻ തജ്ജമ_ വി. കെ. കൗത്തല്യമേനോൻ.
3. Travancore state manual- V. Nagam Aiya, B. A., F. R. Hist. S.
4. ഇ. മ. അ. മാർത്തോഷ്മ കൂൺപ്രാണികൾ - ക. റി. ടു. സ. ബി. ബാംഗാർഡ് തോമസ്.
5. A Hindu Tradition on St Thomas- P. J. Thoma, M.A,B.Litt Balliol College, Oxford.
6. The South Indian Tradition of Apostle Thomas. Do. Do.
- 7. കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രകമകൾ _ കെ. നാരായണമേനോൻ.
8. ശങ്കരവിജയം ഭാഷം നാനം_ ചിരുട്ട വരവുർ ശാമുമേനോൻ.
9. Malabar and its Folk. T. K Gopal Panikar B. A.,
10. പ്രചീനഗ്രന്ഥമാല_ സാ സപ്തീവിലാം.
11. മംഗലം 1-10ഒം, അപ്പുന്നതന്ത്രം.
12. Malayalam and English Dictionary; Rev: H. Guntert D- Ph.

13. Quarterly Journal of Mythic Society,
Mysore.
14. Travels, Francis Buchanman.
15. Letters from malabar, Jacob Canter
Visscher,
16. Historical notices of Cochin, Rev:
T. whitehouse B. A.
17. Day's Land of the Perumals.
18. Logan's malabar manual.
19. கவுட்டும் ராமவரி - கையெழுத்துப்
குட்டு
20. கை பழை ராமவரி - வி. பளிக்கர்,
ஏற்றுமதி.
21. சுற்றுவேகரி - ஹல்காட்டுஞ்சு.



പ 0 0 കു 0 0.

1. അർമ്മക്ക നമസ്കാരം.
 2. കൈമിടക്കളിലെവൻ കാഞ്ചകൾ.
 3. തട്ടിപ്പറിച്ചതു വൊട്ടിത്തെറിക്കം.
 4. തിങ്ങവണ്ണിക്കളിൽ.
 5. റാജവീരന്മാർ.
 6. വൊന്നിന്കരിഗ്രാമത്തപ്പൾ.
 1. ആവേദം.
 2. ദൂഷപ്പുനായത്
 3. ചരമം.
 7. വെങ്ങവച്ചപ്പ സപത്രവം.
 8. ഖളിയ താൽവഴി.
 9. അത്വംഞ്ചസപാമികൾ.
 1. ജനനം.
 2. വാല്യം.
 3. ദേഹശശ്വരവും ചരമവും.
 10. നസ്താണിരാജാവർ.
 11. യോഗവൈലം.
 12. പുരാക്കണ്ണ വരിചയുടെ അക്കം കംണകയില്ല.
 13. ദൈവച്ഛി.
 14. കെരളച്ചിയുടെ കൈമംറം.
 15. മരതകപ്പച്ച.
 16. തൃടൽമംണിക്കും തച്ചടയക്കയ്ക്കളിൽ.
 17. സങ്കേതം
 18. യോഗിക്കാതിരിപ്പം
 19. ഗ്രൂപ്പംകൾ.
-



ஸ்ரீ ராமவும், ஜி. ஸி. எடு. ஐ.,
கொச்சி வவிய தெபுராங் திதமன்றை கொண்டு.

കെ. ചി രാജു ചരിത്രാദാ

ബന്ധംപ്രാഠ.

‘ അ മ ജീ ന മ സ്കോട്ട് . ’

മലയാളികളുടെ മാതൃഗ്രനിയാക്കന്ന കേരളം എന്ന രാജു. ബ്രിട്ടിഷ് മലവാർജില്ലയും, കെംപ്പി, തിരി വിതാംകൂർ എന്ന രണ്ട് നാട്ടുരാജുങ്ങളും കേരളരാജു തനിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാക്കന്ന ആദികാലങ്ങളിൽ കേരളത്തിനു ചേരാതലം എന്നായിരുന്ന പേര്. കോക്കു ത്രഞ്ചം ദേശവും ചെമ്പുരിഞ്ചു എതാൻം ഭാഗവും അന്ന ചേരാതലതനിൽ ചേന്നതായിരുന്നു. ചേരാതലത്തിന്റെ വിസ്താരം ചുരുങ്ഗി കേരളം എന്ന പേര് ദട്ടപ്പാ യിട്ടു നാല്പത്തണ്ണു ഓറംബണിൽ അധികമായിട്ടില്ല എന്നാക്കന്ന അറിവുള്ളവർ പറയുന്നത്. പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്രത്തിനു സമുദ്രം വച്ചതത്തിനും മല്ലുതനിൽ കുറ്റാക്കമാരി മുതൽ ഗേരകൾം വരെ നെടന്നീരെല്ല കിടക്കുന്ന ഭൂപ്രദേശത്തെ കേരളം എന്ന പറത്തുതുടങ്കി. ഈ പ്ലാറ്റ് കല്ലാടകജില്ല അതനിൽ പെട്ടുന്നില്ല.

കേരളം ശ്രീപരമ്പരാമന്ന് നിന്മിച്ചതംനോന്നു പാശ്ചാത്യരാജാരാജികൾ വിശ്വസിച്ചുപോകുന്നു. ശംദ്ര

മത്തിന്റെ തപോവലത്താൽ സമുദ്രം കഴിഞ്ഞുകൊട്ടു എന്നും, അദ്ദേഹ ഉണ്ടായ ഭൂമി അമ്മയെക്കാണ യാ മഹാപാപം പോക്കവാനായി അംഗീകാരം ഗ്രൂമണ ക്ക് കാനും ചെയ്തു എന്നും ചിലർ വരയുന്നു. പുരാണ തത്തിൽ കാണുന്ന കമ്മ മരാറായ പ്രകാരത്തിൽ ആ കുന്നു.

ആധിപരയ്ക്കുന്ന ഹിമവാൻപബ്രൂത്തത്തിക്കൽ വഴി രേഖാലം ശിവനെ തപസ്സ് ചെയ്തു. ആധിപരയേപരൻ പ്രസംഗിച്ചു കൊടുത്ത വരങ്ങൾ വാങ്ങി അംഗീകാരം നന്ന് ദാതീരന്ത്രജ്ഞ തന്റെ അതുകൂടുമത്തിൽ തിരിച്ചേത്തി. അവിടെ ചെന്ന സമയം തന്റെ അള്ളുന്നരയ ഭൂമധ്യം കൈയ്യെ ക്കാറ്റിയാജാവായ കംത്തവിങ്ങാജ്ഞം നാന്റെ ചുറു നാർ കൊന്നതായി അറിഞ്ഞു. കോപം വെറുക്കാതെ ഇങ്ങപത്തൊന്നു വട്ടം ക്കാറ്റിയന്നാരോട് യുദ്ധം ചെയ്തു അവകാടെ വാശം മുഴുവൻം മുടിച്ചു. എന്നതിന്റെശേഷം താൻ പിടിച്ചടക്കിയ രാജ്ഞിമെല്ലം ഗ്രൂമണക്ക് പാനമായി കൊടുത്തു. അദ്ദേഹ ചെങ്കുപ്പോൾ അംഗീകാരത്തിനു പാക്കിവാൻ സ്വന്തമായ സുഡലം ഇല്ലാതായി. എന്നിട്ടുണ്ടു കടലിൽനിന്നു കോളിഭൂമി പരന്നരാമൻ സന്നാടിച്ചുതെന്നു പുരാണങ്ങൾ ചേരുപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ കോളിഭൂമിയുടെ സ്വന്തമായ പരിശോധി തുനോക്കിട്ടുള്ളവർ വരയുന്നതോ അതു പ്രദേശം ഭൂകമ്പത്താൽ ഉയൻംണായതോ സമുദ്രം കരവെച്ചുണ്ടാക്കിയതോ അതു യിരിക്കുന്നതെന്നാണു.

നമ്മുടെ മംഗലഭൂമിയായ കോളിഭൂമിരാജ്യം കോളിത്തു്

നേരം നടക്ക കിടക്കുന്ന ഒരു ഭ്രാഗമാബന്നും നിങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. അതിനേരം പുൽചരിത്രം കേരളച റിത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗവും അതുകൊം. പഴയകാലങ്ങളിൽ സന്ദർശകരിക്കാണ്ടും മുസിലിക്കൊണ്ടും കേരളം ഓരോതമാതാവിനേരം മുവവും, ഇപ്പോൾ കൊച്ചി എന്ന നാം വിളിച്ചവയന്ന ഭ്രാഗമേശം കേരള തതിനേരം കണ്ണം അത്യിക്രമം. നമ്മൾ പെറുവള്ളൽ ത്തിയ അമ്മയെ എന്നപോലെ നാം ഇനിച്ചവള്ളൻ്ന് രാജു തോറും നമ്മൾ സ്നേഹിക്കുകയും വദിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നതുകൊം. നമ്മുടെ പുൽനാർ അത്രായിരുന്നാവെന്നാം അവർ എത്ര ചെയ്തുവെന്നാം അറിഞ്ഞപ്പോതെ നമ്മുടെ ഇന്ത്രമുഖിയുടെ മഹിമയും പഴമയും അല്പമെങ്കിലും നടക്ക ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. നാം നമ്മുടെ പുൽനാൽ ജീവചരിത്രം മനസ്സിലംകരിക്കുവോം നമ്മൾ കൂടും അവരിൽ ബഹുമാനവും അവരെ അനുകരിക്കാം അതുകൊം ഉണ്ടാവുന്നു. മാത്രമുണ്ടാക്കാൻ പുൽചരിത്രം നാം പഠിക്കുവോം നടക്ക സ്വന്തംജീവന്മാരുമായി ഉണ്ടാവുകയും അതിനേരം ഉൽക്കുകൾ താഴിനാശം നാം യത്രിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.

ഓരതമാതാവിനേരം സംഭാരം സ്വന്തം സ്വന്തം
കേരളത്താനേരം മല്ലാട്ടുക്കുയായലസിച്ചീടം
മാട്ടുവാകം മാത്രമുണ്ടേ പിഡിയാമുഖം,
അടുലാറിക്കനാലും, അമ്മജ്ജുനമസ്സാരം.

രണ്ടു പട്ടം.

കൈമിട ക്കുളി വൻ കാഞ്ഞ കാരൻ

കേരളത്തിൽ നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ഏപ്പം വർഷക്കാര്യങ്ങൾ മുമ്പുന്നാർ കാരോരോ കാലത്ത് അനുനാഥകളിൽനിന്നും വന്ന കടിയേറിപ്പാത്തവരംണ് മലക കൂലിലും അവയുടെ സമീപമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും മല്ലി എൻ അടിയിൽ പുന്നട കിടക്കുന്ന ചില കല്ലുകൾ കാണാം. അതുവാ ഏറ്റുവേണ്ട പഴയകാലത്തുള്ളവയാകാണു. അവയിൽ ഏപ്പുകളിൽ, കല്ലുകൊണ്ടും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള അതുവായങ്ങളിൽ, മണ്ണപാത്രങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന തായിക്കാണപ്പെട്ടുന്നു.

ഈ കല്ലുകൾ അന്നേക്കകാലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആ മുമ്പേങ്ങളിൽ പാത്തിയുന്നവയുടെ ശൈക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു. ആ വർഷക്കാർ തീരെ നഗരിച്ചപോയിട്ടും ഏതു കാലമായി ഒരു അറിഞ്ഞവരില്ല. അവരായിരുന്നിരിക്കുന്നം കേരളത്തിലെ ആദിമഹിവാസികൾ. അവർ ഏങ്ങനെ ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നവും നന്ദിക്കാം അറിഞ്ഞതുണ്ട്. അവരെ തോല്പിച്ചു നാട്ടിയിരുന്നം തട്ടിയോടിച്ചു വർച്ചവുമാർ, കാട്ടർ മുതലായ വർഷങ്ങാരാധിക്കനും. ഈ വർച്ച അനുപദേശത്തുനിന്ന് ആക്കും വന്നാവരാണ് റംജു ത്തിനു ‘ചേരം’ എന്നാം അവിടെയുള്ള നിവാസികൾക്ക് ‘ചേരുമർ’—‘ചേരുമകൾ’ (ചേരാന്നാർ, ചേരുമകൾ) എന്നാം ഉള്ളില്ല പേരുകൾ നോക്കുക. അവ തമ്മിൽ ചേരു-

യുള്ളതായിക്കൊന്നാം. ഈ തുടക്കാർ കൂഷി ചെങ്കും നാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന പദംത്മംഖപി കടത്വഴി പദ്ധിമരാജ്യങ്ങൾ ഇതിൽ കൊണ്ടപോലീ വ്യംപാരം ചെങ്കും സുവര്ണം കുലം കുഴിച്ചുപോന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കുന്നും പറയാൻ കുലം കുഴിച്ചുപോന്നു. അരുദൈഹികവോഡ അഥവര് എന്ന കു തുടർ കേരളിൽത്തിൽ കടനു പന്നു. അരുവർ യുദ്ധവിരുന്നാൽ ബലവാന്നായം ആരു ശിരുന്നു. അരുവർ ചെറുമക്കുളെ കീഴടക്കി രാജ്യം കൈവരണപ്പെട്ടതിൽ. ചെറുമക്കുളിൽ ചിലർ നായന്മാരുടെ അടിമകളായി നാട്ടിയ്ക്കുന്ന പാത്രം. മറ്റു ചിലർ കംടകകളിലേക്കു കംടിപ്പോം കുപ്പുപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനൊ ഭ്രമിയുടെ ഉടമക്കം രാധിക്കു ചെറുമർ അടിമകളും, വഴിപാക്കരായി വന്ന നായർവർക്കും കൈമിട്ടക്കൈകളും കാഞ്ഞുക്കാം നായം ആരു ശിരുന്നിന്നു. ഈ വർക്കാർ കീഴക്കേ സമുദ്രതീരത്തുനിന്നു വന്നവരും നാഡ്യൻ എന്നേം നായവും വെന്നോ പറയുന്ന ത്രാട്ടാന്നേന്നാം വിചാരിച്ചുവരുന്നു.

കുസ്തിവിനു മുമ്പു നാലും അഞ്ചും ശതവാംശപിലു കിടയിൽ മഹയരാജ്യത്തെ നാഗരാജ്യാവിനെന്നു കു നകൾ ലക്കാരാജ്യം കീഴടക്കകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനെന്നു ചെസന്നതിൽ ഉണ്ടായിക്കുന്ന നാഗന്മാരോ അശ്ലേഷകിൽ നേവാളിരാജ്യത്തുനിന്നു വന്നവരോ ആരയിരിക്കും ഈ വർക്കാർ എന്നാം ചിലർ ഉംചിക്കുന്നു.

നായന്മാരുടെ തറവാട്ടകൾ തുടക്കംതുടക്കമായി പിറി നെരും കുറോരോ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പാത്രവരും. ഈ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു തറകൾ എന്നും പറാത്തിക്കുന്നതു്. ഈ തൃശ്ശൂരും തറകൾ നാട്ടിൽ അനേകമുന്നോട്ടിക്കുന്നു,

അവയുടെ ചുറ്റും വാടകളിൽ കിട്ടുകളിൽ കോരി ശത്രു ഖാധയിൽനിന്ന് അവ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. നായനാർ കൂടികളിൽ ആയുധം അച്ചുപിംബകയും അന്ത്യം ഇ സാക്കതോടുള്ളടച്ചി നാട് ഭർഷകയും ചെയ്തുപോന്നു. അതിനും മുകളിലും തീരിനും ചെയ്തുമകൾ അവക്കുടെ യജമാന നാക്കവേണ്ടി തുഷിപ്പുണി ചെയ്തു പോന്നു.

മുന്നാംപാടം.

തടിപ്പിച്ചതു പൊട്ടിത്തറിക്കം.

നായനാർ നാട്ടിൽ ഉടമസ്ഥനാരായി എന്ന പറ എന്തുവബ്ദി. അവക്കം കാലാന്തരത്തിൽ വേരു കൈ വർദ്ധിക്കുക കീഴടങ്ങേണ്ടതായിവന്നു. ആ വർദ്ധകാർ നന്നു തിരിമാരുടെ പുറ്റനാരായ ആന്തുഞ്ഞാമണാരായിരുന്നു. നായനാരോടു യുദ്ധംവെച്ചി തോററും അല്ലെങ്കിലും അവക്കം മട തിവോക്കേണ്ടിവന്നു. രണ്ടാമതും അവർ വേണ്ടുന്ന കൈ ക്കുങ്ങേണ്ടുള്ളടച്ചിവന്നു നായനാരെ ഇയിച്ചു. റംജും അവർ കൈകുങ്ങേണ്ടതിനിലെ ഒന്നിക്കൂടായിത്തീന്. അവർ വളരെ ബുദ്ധിമാനാക്കം അറിവുള്ളവരും നായനാരും അരയിരുന്നു. നായനാരെ അവർ അവക്കുടെ കീഴിൽ കടക്കാവുന്നാരായി സ്പീകരിക്കയും നാട്ടിലെ ഒന്നാരായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. നായനാരിൽ ചീ

വർ നമ്മുതിഃഖികാങ്കട പരിചംരകനാങ്ങം ആയി തീന്. നാടിന ശരവർ നാലു വണ്ണയങ്ങളും തിരിച്ചു. ആ വണ്ണയങ്ങൾക്കു കഴക്കണ്ണൾ എന്നാംഞ്ചേ പേരു കെട്ടത്തി കണ്ണത് കാരോ വണ്ണയതിലും പതിനാറു വിതം ഗു മദ്ദളിം നായർത്തരകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മുംഘനാങ്ങം നായക്കാരിൽ മഹാഭാരകരു എന്ന പിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രമാണികളും തുടി യോജിച്ചുണ്ട് അക്കാലങ്ങളിൽ നാ ട രീച്ചിയന്നത്

‘തട്ടിപ്പരിച്ചതു ചൊട്ടിത്തരിക്കം’ എന്ന നിഷ്പം കേട്ടിട്ടണായിരിക്കാം. റാജ്യം കൊതിച്ചു് അവനവൻറെ പുതിയിട്ടു നാട്ടവാണിയും മുംഘനാങ്ങം ഇംഗ്ലേഷ് സംസ്പരം കെട്ടത്തില്ല. അവർ തമ്മിൽ കാരോരോ അ വകാശം പറഞ്ഞു കലധിക്കവാൻ തുടങ്ങി. കട്ടവിൽ വ ശക്ക റീംത് അവരെ രക്ഷിക്കവാൻ അയയ്ക്കാണ്ടും കുത്തനിന്ന ക്ഷുഗ്രിയരാജ്യങ്ങളാരെ അവക്കു കൊണ്ടുവ രേണ്ടിവനു. ഇവരുടും പെട്ടമാക്കുന്നർ എന്ന വ രയ്യന്ത്

നാലാംപാഠം

— —
തിരവണ്ണവിക്കളിം.

— —
തിരവണ്ണവിക്കളിം കൊട്ടങ്ങല്ലുരിനട്ടത്തുള്ള ഒരു ചെ റിയ ദോമാക്കനു. പട്ടണങ്ങളിൽ സംഘാരനു കണ്ടുവ

അന്ന് പരിജ്ഞാരങ്ങളുടെ ഇപ്പോൾ അവിടെ കാണാനില്ല. രണ്ടായിരം വച്ചങ്ങളാക്കു മുമ്പ് അതിനേരും സ്ഥിതി എന്തുകയിരുന്നവും റിങ്ങർ അറിയുവോൾ അതു ശുച്ഛം പ്രക്ടിവോക്കും:

അക്കാലങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വരുമ്പി എന്നം യേർ ചരിത്രക്കാനും. ശിരു വളരെ വലുപ്പമുള്ള ഒരു പട്ടണവും ചേരരാജംക്കുന്നാക്കുന്നതു തലസ്ഥാനവും അതുകൂടി അന്നും പട്ടണം ഉറപ്പും വലുപ്പവും ഉള്ള ഒരു കോട്ടയാൽ ചുറവുപ്പട്ടിക്കാനും. കോട്ടയുടെ മുകളിൽ ഒരു തരം യന്ത്രങ്ങൾ വെച്ചിരുന്നു. അതു യന്ത്രങ്ങൾ ശരുക്കുള്ളിടെ നേരെ അതുകൂടി പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള സൗത്രപ്പണി കളാശിക്കാനും. കോട്ടക്കു ചുറവും വലുതായ കിടങ്ങും അതിൽ മനസ്സിലെ പിടിക്കാനു അസംഖ്യം മുതലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടവാതിൽക്കലുള്ളിൽ ശോധുരങ്ങളിൽ നാട്ടിക്കാനു കൊടിമരങ്ങളിൽ കൊടിക്കൂറുകൾ സദംസമയത്തും കൈഞ്ഞുകുത്തോട്ടുടി അടടിക്കാണിക്കാനും.

കോട്ടക്കുകളും മനോഹരങ്ങളായ അരനേകം കെട്ടി നിബാരിക്കാനും അനേകകായിരം ജനങ്ങളും അവിടെ പാതകിക്കാനും. പൊന്നനും എന്ന പേരോട്ടുടിയ വിജ്ഞക്ഷേമത്തിന് അടയാളം ദാഖലവിന്നുവെച്ചു രാജ്യാനി. അതു വഴിരെ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു കെട്ടിടമായിരുന്നു. ബുദ്ധമതക്കാരുടെ ഒരു ചെച്ചത്രവും, ജയിന നംബരുടെ ഒരു സന്തുംസിമംവും അനും പദ്മിമരാജും തീയിപ്പോലും കേരളവിക്കേടു കെട്ടിടങ്ങളായിരുന്നു. നാനാജാതികൾക്കും സാങ്കയ്യമായി കൂടിക്കുവാനുള്ള കൂട്ടുകൾ

ഈം പറക്കിയാൻമുള്ള സമലങ്ങളിൽ ധാരാളമായിരുന്നു. പത്രിന്റെ അനേകം തെങ്ങവുകളിൽ പലതരം ധാന്യിലും വിവിധ അഞ്ചംടികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അക്കാലത്തു കൊച്ചി അഴി മരിത്തു തുറമുഖവും കുഴിത്തു കുറിപ്പിലും. കെട്ടണ്ണല്ലൂർ അഴിമുഖത്താണ് കുപ്പുലുകൾ അട്ടഞ്ചിരന്തനാൽ ഈ തുറമുഖത്തിന് മുൻകാല ഒളിൽ‘മുച്ചിരി’എന്നാണ് തമിഴ് പറഞ്ഞിരുന്ന പേര്. അന്ന് ‘മുച്ചിരി’ ഇന്ത്യയിൽവെച്ച് എറാവും ഏപ്പി ശ്രദ്ധയേറാട്ടുക്കിയ കു കുപ്പുവടസ്ഥലമായിരുന്നു. അവിടെ അന്നാബാധിരുന്ന തിരക്കം ബഹുമാവും ഈ നുക്കു കണ്ണാടകരണ്ട് കാണാവാൻ തരമില്ലപ്പോ. മാസ്സുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ കന്ന വിചാരിച്ചു നോക്കുവിൻ. അപ്പോൾ ആ തുറമുഖത്തു നടന്നിരുന്ന കേരളംമലഞ്ചും കണ്ണാടിയിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളിടെ മനസ്സിൽ തെളിത്തു കാണാറാവും. നരകജോട്ടുകി പെറ്റുമിരിയുന്ന തിരമാലകളെ മരിച്ചുകൊണ്ട്, കടൽവിപ്പിൽ ഉലത്തുകൊണ്ട് വിദേശങ്ങളിൽനിന്ന് കുപ്പുലുകൾ തുടങ്ങുക്കൂടായി വരുന്നു. അവ പുരകടലിൽനിന്നും പെരിയം റിൽ കടന്ന കഷ്ടരമിട്ടുണ്ട്. യവനനാർ, രോമക്കാർ, അറബികൾ മുതലായ കുച്ചുവടക്കാർ അവരവരുടെ കുപ്പുലുകളിൽനിന്ന് ചരക്കൾ വണ്ണിക്കുത്തിൽ കയറരി കരക്കിരുന്നു. സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ തുണിച്ചുരക്കുകൾ, സീഫടികൾ, രത്നം മുതലായ വാന്നിഭ്രംബം വിൽക്കുന്നു. ജൂതനാർ കൂപ്പുശാനികൾ തുടങ്ങി പട്ടണത്തുമുള്ള കുച്ചുവടക്കാർ, കുക്കുളകൾ, ചൗമരുട്ടി, അത്താങ്കാന്ത്, മുതൽ,

പട്ട് എന്നിങ്ങനെ പല മാതിരി വിലപിടിച്ചു ചരക്കു കൂടി പകരം കൊട്ടത്തു വിഭേദവാണിങ്ങൾ വാങ്ങുന്നു. വിഭേദനീയർ സപ്പറ്റ് കൊട്ടത്തു കുറങ്ങുമ്പോരോധ്യം മെമ്പ് ലുക്കേള്യും മേട്ടിക്കുന്നു; രാജാവിനെ തിരക്കുത്തക്കുള്ളുകൾ വെച്ചുകണ്ട് സമ്മംനങ്ങൾ വാൺ മടങ്ങിപ്പോകുന്നു.

ഈ ഏഴപ്പത്തുതൊട്ടുട്ട കഴിത്തെ ആ പട്ടണത്തിനേരം അവസ്ഥ ഇപ്പോൾ എന്തോക്കും? മഹാ, കഷ്ടം! തുറമുഖം ഘൃഷക്കു വന്നവിനും അടഞ്ഞുപോയി. കപ്പലുകൾ തിരിത്തു നോക്കുന്നില്ല. കെട്ടിടങ്ങൾ പൊല്ലിത്തുവിണം മണിക്കൂർ അടിയിൽപ്പെട്ടു. കോട നശിച്ചു മണ്ണായിക്കിടക്കുന്നു. അവിടെ തെങ്ങിൻതലകൾ തലയാളിക്കുണ്ട് നില്ക്കുന്നു. ഘൃഷവക്കുത്തരയി ഇടിത്തു പൊളിത്തു കിടക്കുന്ന കേട്ടയുടെ ഒരു മരന്നറയിൽ തുമനം നാത്തും ഇങ്ങനു മുള്ളുനു. വഴിക്കുള്ളാനും കാണമാനില്ല. പണ്ടംബാധിക്കന്നതിൽ തിരക്കാണുവിക്കുള്ളും ക്ഷേത്രം മാത്രമേ കൂടും ബുംകിയുള്ളൂ. ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചേരമാൻപെയ്യുമാണുടെ ഒരു വിഗ്രഹവും കാണാം. അല്ലെങ്കിൽ കുട്ടികളും! കാലത്തിനേരം പോകു നോക്കുവിൻ; കാലം വരുത്തി കൂട്ടുനു മാറ്റുന്നും ഇംഗ്ലീഷരും മാത്രമേ അരിത്തുള്ളൂ.



അമ്പാം പാഠം.

രംജ വീരനാർ

കൊച്ചിരാജംക്കമാർ ചേരരാജംക്കമായട കു
ലപരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരാകനു. ചേരകളത്തിൽ പിര
ന്നവക്ക് പണ്ട് ചേരപ്പറ്റുന്നാർ അല്ലെങ്കിൽ കോഴിപ്പറ്റു
ന്നാർ എന്നായിരുന്നു സംശയംനാ പരഞ്ഞിക്കുന്നത്
അവരിൽ വളരെ വീരന്മാരും ധീരന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്
അതുകാരന്മാരും കൊച്ചിരാജാവിനു വീരകേ
രളിപ്പ് എന്നാം ഒരു പേര് സിലവിച്ചു. പണ്ടംഞ്ഞായിക്കു
ചേരരാജംക്കമായട വീരകുത്തുന്നുക്കുരിച്ചു പഴയ ത
മിശ്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വസ്ത്രിച്ചുകാണുന്നണ്ട്. ആ വക
ചരിത്രങ്ങൾ വളരെ സുകരമണ്ഡലിക്കുന്നു.

കൂടുവാൻ നം്ബുതാമാണും, ആത്തൻ എന്നാം രംജാവു
ചേരതലം യാണീയുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ പ
രാക്രമാലിയും അഭിമാനിയും ആയിരുന്നു. അഞ്ചാല
ത്രു കരികാപൻ എന്നാരാളാണ് ചോളരാജ്യം ദി
ച്ചിക്കുന്നത് ആത്തൻ സൈന്യത്രോട്ടുടി കരികാല
നോട് യുദ്ധം ചെയ്യവാൻ പൂരപ്പെട്ടു. വെന്നിൽ എ
ന്ന ഒരു ദിക്കിൽവെച്ചു മോരമായ ഒരു യുദ്ധം നടന്നു.
കുട്ടിയിൽ ആത്തൻ കൊക്കു യുദ്ധം വെട്ടവാൻ ആഗ്രഹി
ച്ചു കരികാലനെ പോരിന്ന വിളിച്ചു. അവർ മത്സരിച്ചു
വോത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നേം കരികാലന്റെ വാസം
കൊണ്ട് വെട്ടുന്നു ആത്തൻ താഴെ വീണു. തനിക്കു പ

റിയ മരി അപായകരമല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും രണ്ട് മത്രം എഴുന്നേറ്റു പോർ നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ശക്തിയില്ലാതായിരുന്നു. ആ അപമാനം സഹിക്കുവാൻ വയ്ക്കാതെ ആതാൾ പട്ടിഞ്ഞി കിടന്ന തന്നെത്താൻ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടുതൽജ്ഞാനയിരുന്ന ചില സേവനങ്ങൾ മരണത്തിലും കൂടി താഴ്വളിട്ടെന്ന സ്വാമിരെ വിട്ടപിരിയുകയില്ലെന്ന തിച്ഛ്യംയാക്കി. അവകം തന്നെ താൻ പെട്ടിച്ചരിച്ചു.

ആതാൾ മരിച്ചതിന്റെരശ്ശേഷം അംഗ്രേഷത്തിന്റെ പുത്രൻ ബാംഗാവമ്മൻ രാജാവായി. അഞ്ചുവീര തോമ്പിച്ചു കരികാലാട്ട് പക വിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം ഇട്ടിച്ചില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ക്ഷാമത്ത് അഞ്ചുവീര ചോരു രാജുത്തു ചെന്ന കരികാലാട യുദ്ധത്തിനു ക്ഷാമിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. രണ്ടാമതു ധർമ്മഘും ചെയ്ത ഒരു ഗേട്ടുന്നതു രാജ്ഞാക്കണ്ണാരുടെ ധർമ്മവുമായിരുന്നു.

ബാംഗാവമ്മൻ ശാരിരം ധർമ്മഘും ആയ കൈരംഭാവംയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു കലികാലാന്റെ നേര വൈരം തോണിയില്ല. എന്നമാത്രമല്ല, കരികാലാൻറെ മക്കളും വേദാക്ഷക്തിയും ചേരുളംഭാജാവിന്റെ ബന്ധുവായിരുന്നു. മുൻ പത്തിരാഖേഡംഡിം സമാധാനത്താട്ടം ചെയ്യപ്പെട്ടുംഡാംട്ടംകൂടി അംഗ്രേഷം ചേരംജ്ഞം ഭരിച്ചുപോന്നു.

ബാംഗാവമ്മൻറെ കാലശ്ശേഷം രാജവംഡു അവകാശവഴിക്കുകൂടി അംഗ്രേഷത്തിന്റെ സീമന്തവുത്തുന്ന കിട്ടി. ഈ രാജാവിന്റെ ഹേർ ചെങ്കട്ടവാൻ അണ്ണുകൂണിൽ ഇളയവ

മുൻ എന്നുംയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചേരരാജാക്കന്നാരിൽ വെച്ച് ഏററാവും വന്നുനം യുദ്ധവിരുന്നു അതുയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രതാപത്തോട്ടുടർന്നു രാജ്യം വാണികം ഗവിഞ്ഞ കാലത്ത് ഉത്തരവേശങ്ങളിലൂളിലൂളി അതുന്തുരാജാക്കന്നാർ ഒക്കിണങ്ങേണ്ണുംിലെ ഭ്രാവിധിരാജാക്കന്നാര നിസ്സാര നാരെന്നു പുള്ളിച്ചുവംഡുന്നതായി കേട്ട്. എന്നാൽ അവരു ഒരിലും ഇരിക്കു എന്ന തീവ്യ്യാക്കി. ഇതുയിവ മുൻ സൈന്യങ്ങളോട്ടുടർന്നു ദിഗ്ഭാജയത്തിനു പുരപ്പെട്ടു. ഉത്തരവേശങ്ങളുംിൽ ചെന്ന് അവിടെയുള്ള രാജാക്കന്നാരിൽ പലരേയും തോസ്സിച്ചു. ഗംഗാതീരങ്ങളിൽനിന്നു കനകൾ എന്നാം വിജയൻ എന്നാം പേരായ രണ്ടു രാജക്കന്നാരെ തടവുകാംക്കിപ്പിടിച്ചു. അവരു തന്റെ അയയ്ക്കാജ്ഞങ്ങളിലൂളിലൂളി രാജാക്കന്നാരു കാണിക്കുവാനായി അവകാട രാജധാനികളിലേപണം അരംബിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതുയിവമ്മാർ പാംക്രമം കണ്ട് അവർ അരംഭിത്തെപ്പു കുപ്പേണ്ണി. ചോരാജ്യത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധി ഓതവും തതിൽ എപ്പുംയിടവും പരന്നു.

ഇതുയിവമ്മാർ പിന്നുവാഴ്ചാരായി അഭ്യന്തരം രാജാക്കന്നാർ ചേരതലം അഭ്യസ്സുകുിൽ കേരളം വാണി കൂടണ്ട് അവരിൽ കൃഷ്ണ തന്ത ചോരാംഭപ്രകമാളിടെ കാലശേഷം എക്കുമേശം അനുറാം നുറരാണിൽ, കൊച്ചി രാജ്യം സ്വന്തന്ത്രരാജ്യമായിത്തീർന്നു.

ആറാം പാഠം.

ചൊന്തിൻകരിമുട്ടേപ്പുൻ.

1. പ്രവേശം.

നസ്താണികൾ എന്നം സുരിയാനികുസ്തൃംഗി കുർ എന്നം നാം പരഞ്ഞുവരുന്ന ഇന്നസമുദായം കേരള മുതൽക്ക് ആത്മൻ എന്ന ചേരംജംബിന്റെ കാലത്തു നാം ഉണ്ടായിരുന്നു. മുതമാം കുസ്തൃംഗികളിൽ എക്കു ദേശം കു കാലത്തു തങ്ങായാണ് വനിട്ടുള്ളത് ഇഴഴ പന്നാർ അമവാ തിരുർ സിംഹമുള്ളപീപിൽനിന്ന് ആരംഭം നുറാണ്ടിലും, കൊമ്പിണികൾ ഗോവയിൽനിന്ന് പാങ്കികളിടെ കാലത്തും വന്നവരാക്കാം.

പുറം ശിക്ഷകളിൽനിന്നും വന്ന ജാതിക്കാരിൽ വഴി രേ പഴമയിലുള്ളവരാക്കാം കുസ്തൃംഗി വർദ്ധകാർ. ഇവരുടെ കലമുക, മാർത്തോമാ ദ്രോമാ എന്ന പ്രസിദ്ധനം യ ഭക്തഗിരോമണിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നസ്താണികൾക്ക് മാർത്തോമാ കുസ്തൃംഗികൾ എന്നം പേരുണ്ടായി. ദ്രോമാ എന്ന വാക്കിനു സുരിയാനി ഭാഷയിൽ സുവിശേഷം അമവാ കുസ്തുമംഡ്രം പ്രസംഗിച്ച നടക്ക വാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന് അത്മമാക്കാം.

കുസ്തുവിന്റെ അക്കാദാമംഡ്രത്തിൽ മുങ്ങവരന്നായ മാർത്തോമാ എന്ന മധ്യരൂപം “മുത്തേപ്പുൻ” എന്നാണ്

മാപ്പിയൻകരയിലെ (മലകര എന്നും പറയും) സുറിയാ നികൾ വിളിച്ചുവരയ്ക്കുന്നത് മുത്തപ്പൻ ചൊന്തിന്കരി ശ്രദ്ധത്തപ്പനായത് എന്തിനെന്നാണെന്നുള്ള കമ നി ഞങ്ങൾക്ക് വഴിയെ അറിയാറാവും. അദ്ദേഹം നൃസുവഷ്ടം 50-ാംക്ക് ധനമംസത്തിൽ ചോഴപ്പേരുമാണെട കൈ അതുള്ളാട്ടുടി അരംബിയായിരുന്നു കൊട്ടങ്ങൾ തുറ മിവത്തുവന്ന കുപ്പലിംഭി. ഉടനെ രാജാവിനെന്തു നൂക്കങ്ക് അദ്ദേഹത്തിനേർ അരംബം വാങ്ങി പല ദി ക്കുകളിലും വേദം പ്രസംഗിക്കാവുന്ന തുടങ്ങി. തന്റെ മതത്തിൽ ഇന്നങ്ങൾക്ക് വിശ്വരംസം ജനിക്കാവാനായി അദ്ദേഹം പല ദിവ്യപരിഷ്കരിക്കുന്നും കാട്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ചോഴപ്പേരുമാർ വിശ്വരംസം പ്രദായത്തിൽ കൈ റാജ്യാനീ പണിതിപ്പിക്കണമെന്ന തീർ്പ്പാണി മാർ തോമരായുടെ കയ്യിൽ വളരെ പണം കൊട്ടത്തിരുന്നു. ഫോം അതെല്ലാം സാധുക്കൾക്കും ധന്തംകൊട്ടാട്ടു. വെ കുമംഡാ അതു കേടു കേംപിച്ച ഫോംയെ വിഭ്രാംവെച്ചു തടവിപിടി. അപ്പോൾ ആ ഭക്തന്ന് അതിയായ മഹ സൂര്യപമുണ്ടായി. തത്സമയംതന്നെ പെരുമാണുടെ അ നാജൻ പെട്ടുന്ന വീണാ മരിക്കയും ചെണ്ടു. മരിച്ചുകി ടക്കണ അരംജിനെ നോക്കി പെരുമാർ വ്യസനിച്ചുകൊ ണ്ട നില്ക്കുന്നോപാർ ശ്രദ്ധാജന ജീവനണ്ടായി പിടച്ചെല്ലാ നേജ്ഞാന്നതു കണ്ടു വിസ്താരിച്ചുപോയി. താൻ കൈ പു തിയ പള്ളിയും അതിൽ വന്നിച്ചുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഫോം മാരുകയും കണ്ടുവെന്ന ജ്ഞാജീവനും അറിയിച്ചു. ഉടനെ

പെരുമാൾ കാരാഗ്രഹത്തിൽചെന്ന മാർത്തോമ്മായെ തന്റെ തേരിൽ കയററി കൊണ്ടുവോരികയും, അരബ്ജ നോട്ടുട്ടി താനം കുസ്തമാന്ധ്യത്തിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു.

കരിക്കൽ മാർത്തോമ്മാ പരവുരിൽ ചെന്ന സ്വപി ശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന നമ്മുതിരിമാർ അതുകണ്ട് കോപിച്ചു് അദ്ദേഹ തെരുവിലെ പല വിധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. നമ്മുതിരിമാരുടെ അവലുത്തിൽ അരുന്നൊരു ഉദ്ദീപനം യിരുന്നു. പെട്ടനു് ഒരു കൊഞ്ചകാരാറുവനു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അള്ളക്കളേയും അതുകുളേയും തട്ടിമരിച്ചിട്ടു്. കുസ്തുക്കേതനു ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നവർ പരിമേച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനോട് മാപ്പുചോണിച്ചു്. മാർത്തോമ്മാ മേംഹാ ലസ്യപ്പേട്ടകിടക്കുന്നവരെ വെള്ളം തളിച്ചു് എഴുന്നേറ്റി ചെയ്തു. വെള്ളത്തുള്ളികൾ അപ്പോൾ അതുകുണ്ടായെന്നും നുത്തിയിൽ കണ്ണുപ്പേട്ടു്. ഇംഗ്ലീഷുക്കാരുടുകൾ അനുകൂലം മറ്റു ഡിന്തുകളും കുസ്തമതം സ്വീകരിച്ചു്. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ദേവാലയം പള്ളിയാക്കി മാറ്റിത്തീർത്തു്. ഇംഗ്ലീഷും അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന കരിക്കും ടിപ്പുസുൽത്താൻ പടവെട്ടകാലത്തു ചട്ടുകളിൽന്നുവരു.

പാലുരു് എന്ന സ്ഥലം പാട്ട് ശ്രൂംമണ്ണതട്ടു കുത്തുപ്പാർ, ചില നമ്മുതിരിമാർ കൂളത്തിൽ തജ്ജിച്ചു കൊണ്ടാരിക്കുന്നതായിക്കണ്ട്. “നിങ്ങൾക്ക് അതു വെ

ഇം അക്കംഗങ്ങളു നിൽക്കാമോ?" എന്ന ചോദിച്ച. 'നി നകത്ത് സാല്പുരാണാക്കിൽ നീ ഉവാദേശിക്കുന്ന വേദം സത്യമാണെന്ന തന്മാർ സമയതിക്കാം' എന്നും അവർ മറ്റൊരുപടിപറഞ്ഞു. ഫ്രീമാ താമസിയാതെ അവർ പറഞ്ഞ പേരലെ ചെങ്കു. നന്ദുതിരിമാർ ഫ്രീമായുടെ സത്രവേദം സ്പീകരിച്ചു' അവക്കട വാക്കിനെ നീറ്റേണ്ടി. അതു തുടക്കത്തിൽ തുടങ്ങുവൻ "ഇന്തി കളി വെന്നുംടു" എന്ന പറഞ്ഞു ഗ്രാമം വിട്ടു പോയി.

2. മ ത പു ന ന യ തു

തോന്ത്രംഫ്രീമാ കരിക്കൽ മദിരാൻി മുതലായ കീഴ് കാൻഡികകളിൽ സാഖ്യരിച്ചു ചടങ്ങിവരികയായിരുന്നു. വഞ്ചംവഴി മലയാറ്റരിൽ എത്തി. അവിടെയുള്ള ഒരു കുന്നിൻറെ മുകളിൽ കുറവി പാറപ്പുറത്തു് ഒരു കരിഞ്ഞ വരച്ചു മുട്ടക്കത്തി പ്രാത്മിച്ചു. പ്രാത്മന കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം പോവുകയും ചെങ്കു. അക്കാലങ്ങളിൽ അതു പ്രാദേഹം കാട്ടുശബ്ദങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലമായിരുന്നു. നംബാട്ടുകാർ പീഡിപ്പിവാസം അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ വാരപ്പുരത്തു് കരിശിന്നിന്നു ആകൃതിയിലുള്ള സ്പണ്ട്രോവകൾ കണ്ടു. അവർ കുന്തംകൊണ്ട് അതിനേരെ കാത്തിക്കുന്ന കി. അപ്പോൾ ചേരു പെട്ടിയുന്നതായിക്കണ്ടു. മലയാറ്റരിലെ തൃപ്പൂശാനികൾ ഇം വിവരം കേട്ട് കാടിച്ചുനു ഭോക്കിയപ്പോൾ ഫ്രീമാ മെംട്ടുക്കത്തിയ പാടുകണ്ടു.

അവർ അവിടെ കൈ പള്ളി സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ കിടം വിളക്കബെംബു. ഈ വിളക്ക് കെട്ടാൽ കയറരം ചെമ്മി രിങ്ങംടകൾ മലയിരഞ്ഞിവന്ന തെരുവുകളിൽ നടക്കു യും അതു കണ്ട് അതുകൾ പോരി വിളക്ക് വീണ്ടും കൂട്ടുകയും ചെയ്യുക പതിവാഴിയെന്ന.

ഈ പള്ളിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു മലയാറ്റുർ കു രിന്റുടടി എന്നാണെന്ന പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവിടെ ഒരു തൊയരാഴ്ച പ്രധാനമായ കൈ ദിവസമാണ് ഫിറ്റുക്ക കൂംക്കുടി ഈ പള്ളി ശിൽ വഴിവാടകൾ കഴിക്കാറുണ്ട് പുതുതൊയരാഴ്ച ദിവസം കൂസ്ത്രാനികൾ മല കയറു നേരം, ‘വെന്നിൻകരിന്റുമുത്തപ്പാ ചെംമലക്കരം’ എന്നാം, ഇരഞ്ഞേരം ‘വൊന്നിൻകരിന്റുമുത്തപ്പാ’ പൊന്നവയിരക്കം’ എന്നാം വിളിച്ച നിലവിളിക്കാറുണ്ട് ദ്രീമായുടെ ദിവ്യശക്തിയുടേയും കൂസ്ത്രാനികൾക്ക് അ ദ്രോഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളുടുടയും കാമ്മകായി, ‘വൊന്നിൻകരിന്റുമുത്തപ്പാൻ’ എന്ന നാമ ദേയയം ഉണ്ടായി.

അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഏഴ് സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ഫിറ്റുക്കളെ പാരേയും സ്വപ്നത്തിൽ ചേ ത്ത് അവിടങ്ങളിലപ്പാം കാരോ പള്ളിയും സ്ഥാപിച്ചു. എന്നാട്ടു രണ്ടാമതും അദ്ദേഹം കിഴക്കൻദേശങ്ങളിലെ ജ്ഞാനാത്മക പഠനപ്പെട്ടു. വിശിഷ്ടനായ ഈ കൂസ്ത്രാനികൾ നേര ചരമകാലങ്ങളെപ്പറ്റി പണ്ടുള്ള കൈ കവി ഇങ്ങി നെ ശാരാം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

3. ചരിത്രം

“എഴുവതുരണ്ടാം കക്ഷടക്കത്തിൽ
 മുന്നാം ദിവസം പുലർക്കാലേ
 വഴിയാത്രകനായ് താൻ ചേരുന്നിതു
 മെലാപ്പുർ ‘ചിന്മലജ്ഞ’
 കാളിക്കാവിൽ പുജിയ്യുംചെ—
 നെന്നുംനാം എതിർപ്പെട്ടു.
 മുളിക്കൊന്നുവർ ചൈരംതീപ്പാൻ
 തന്നെവള്ളിത്തിവ ചെല്ലുനാ.
 ‘കാവിൽവണ്ണഭാരതാളിക്കളാം
 ഇന്തിവഴിയേ പോയ്ത്തിടം.
 കാവിൽവണ്ണഭാരതകയക്കിൽനിനക്കം
 ക്രഷ്ണമല്ലാം തന്നിടം.’
 ‘കണക്കരിഡോജനമാണിച്ചിട്ടി—
 സ്ഥാതനാനോ എന്നും വണ്ണഭാരതയോ?
 വണ്ണക്കംചെജ്ഞാൽ കാവിന്നരിജും
 തീയാൽ’ എന്നായെ മാത്രതാമഹം.
 നിന്നനിരണതായ വചനത്തിന്റെനർ
 കാണണ്ണമന്നായെന്നുംനാർ.
 വന്നവലിഡേയായ കാളിക്കാവിൽ
 ‘രജ്ഞാ’ ⁽¹⁾ ചെങ്കിതു മാത്രതാമഹം.
 പേരുന്നേപ്പോൽ കാളിയുമോടി
 കാബും വെളിതു തീയുംലേ.

(1) ഉടിശ, ഉടാശ=കരിത്തുഡി.

പേരാജ്ഞർപ്പവോക്ര മദവവിയോദ
 എല്ലാന്നരായവരെല്ലാം
 പല നിശ്ചരതയോരാന്നെല്ലാം
 മാന്ത്രാമാധാരാടവർച്ചൈ
 വലിംഗാക്രത്തുലമടത്താക്രമി റൻ
 ബഹമായ ഗനഭീൽ ദ്വീപാരായ
 കുതിരക്കാണ്ഡവരോടിയെംബിച്ചു -
 എല്ലാമാരായവരെല്ലാം.
 മാന്ത്രാമാ കടലോരക്കാട്ടിൽ
 കല്ലിൽ വീണു പ്രാത്മിച്ചു.
 ‘മാലാകാ’⁽¹⁾ മാരിവശ്യലാമറി -
 യിച്ചു പെഴുലാസ് മെറ്റാനൊ.
 പെഴുലാസ് മെറ്റാനം പെരുമാളം
 അവക്കട പരിചാരകരെല്ലാം
 കാടിച്ചുന്നവർ കാളിക്കാവി -
 നാരികേയുഞ്ഞിങ്കേ പരാജ്ഞത്
 വംടാനുറിവിൽക്കൊണ്ടാക്രത്തുലം
 ത്യഥതിയില്ലരി പെഴുലേംസ്സ്
 അതു തലിന്നായ്ത്തേരതിലേററി -
 ഔപാകവതിന്നായ്ത്തുനിഷ്ടിപോർ
 “അതു തത്തവേണ്ട ഓഗ്രമടത്തു”
 എന്നായുടേ മാന്ത്രാമം.
 വെള്ളിവാതചുഴും, പീഡിതനായി
 തത്തെന്നക്കുരുവാരു കൂട്ടംഞ്ഞം

(1) രഭവക്രതവാദി.

തെളിവാൻതക്കവിയത്തിനാരു—

വെസ്സാമങ്ങളി മാനേതാമ്മാ.

രൂനാഹാശിക പക്കല്ലാംവരാജും

പലവകവേണ്ടംവിധിമല്ലാം

അംനവഴംട കല്ലിച്ചയ്യേം

കാലംചെള്ളിതു മാനേതാമ്മാ.”

എഴും പ്രാഠി

വൈക്കമ്പട്ട സ്വന്ത്രവം.

ബ്രിട്ടീഷ് കോയ്യുടെ കീഴിൽ അരനേകം നാട്ടം ആഞ്ചെം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കാണണമെല്ലോ? അതിൽ ഒന്നാണെല്ലാ നമ്മുടെ കൊച്ചിരിരാജ്യവും. ഇതുപോലെ വൈക്കമാങ്കനാർ കേരളം വാണിജനകാലത്തും അവി ദേ പല ചെറുരാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈക്കമാങ്കനാരുടെ കീഴിലുള്ള ഈ വണ്ണഡാംജ്യങ്ങൾ ഭരിച്ചിരുന്നവരും സ്വന്ത്രവികൾം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. അവർ മിക്കപേരും വൈക്കമാങ്കനമരംകട മക്കളോ മരക്കണ്ണ ഒരു ആര്യിങ്ങൻ. അവരുടെ വംശങ്ങൾക്കു സ്വന്ത്രവണ്ണം എന്നാം പറഞ്ഞതുവന്നു.

കൊച്ചി റാജ്യവംശം ചേരമാൻ വൈക്കമാളിടുടെ മരക്കാളിടുടെ തായ്വഴിയാകനും. പബ്ലിക്കോപ്പോലെ ഇന്നും ആരംഭവംഗരെത്തു വൈക്കമ്പട്ട സ്വന്ത്രവം എന്ന റാജ്

വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങനെ പേര് വകയാണെങ്കിൽ കാരണം മെന്തോ?

മന്ദതോമാ മാലിക്കരെ വന്ന കാലത്തു പെട്ട മാളിക്കുടെ മരക്കുറി തിരുവഞ്ചികളിൽത്തു തന്നെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നതോ. കംലം കുറെ ചെന്നപ്പോൾ സന്താനങ്ങൾ വല്പിക്കയാൽ അവക്ക് വല താങ്ങവഴികളിലായി പിരിഞ്ഞു താമസിക്കേണ്ടിവന്നു.

മുത്ത താവഴി, ഇളിയ താവഴി, മരിങ്ങുർ, ചാഴി യുർ, പള്ളിവിക്കത്തി എന്നിങ്ങനെന്ന അഭ്യു താങ്ങവഴികൾ പഴയ കാലത്തു പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണെന്നു. അവക്കുടെ മുലം വണ്ണരിനാട്ടിൽ പെട്ടെന്നു എന്ന ദേശമാകുന്നു. ആത്യതുകൊണ്ട് ഇം അഭ്യു താങ്ങവഴികൾക്കുംകും ടി പെട്ടെന്നുസ്പാത്രവും എന്ന പേരുണ്ടായി. അഭ്യു താങ്ങവഴികളിലുംകും ടി ഇപ്പു ചെന്ന പുതശൻ പെട്ടെന്നു പീഠി മുപ്പീനും എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും ഉണ്ടായി.

പെട്ടമാളിക്കുടെ ഉടപ്പിനുവള്ളായ കൈ തന്മരാട്ടിയെ തുതാലി ചാത്തിയതു വന്നേരി പെട്ടെന്നു എന്നു കൈ നന്മാതിരിയായിരുന്നുവെന്നും ശ്രൂ വഴിക്കാണു പെട്ടെന്നു സ്പാത്രവും എന്നു പറഞ്ഞതുടങ്ങിയതെന്നും കൈ വെച്ചതില്ലെന്നും

വന്നേരി നടു ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ ചേന്ന പൊന്നാണി താലുക്കിൽ പെട്ട കിടക്കുന്നു. ആ പ്രദേശം പണ്ട് കൊച്ചിരാജ്യം വകയായിരുന്നു. വന്നേരി ചിറ്റകുട്ടത്തിക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന കേരാവിലക്കത്തി

என்ற குர ஹூம் அவிடெ கஷிச்சுகிடச்சுதான்யி கொள்ளுவது.

വെങ്ങമാക്കുന്നായടക്ക വാഴ്ക്കാലം കഴിഞ്ഞതിനേൻ്തു ശേഷം വെങ്ങവടപ്പ് മുപ്പിലെ അരി ചിട്ടവാഴ്യും കിരി ടയാറണ്ടും ഇവിടെവെച്ചായിരുന്ന നടത്തിയിരുന്നത്. ഈ അടിയന്തിംദാർ ഇല്ലാതെയാണുള്ള വളരെക്കാലമായി. ആ പ്രേരകൾ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ചെങ്ങമാക്കുന്നാർ ധരിച്ചിരുന്ന കിരിടം തന്നെയാണെകംച്ചി രാജാക്കന്നായം അനു ശിരസ്സിൽ വധിച്ചിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ആ കിരിടം ഇംഗ്ലീഷ്‌നിന്നും എടുക്കാറില്ല.

۲۰۵۰۰ ۲۱۰۰۰.

ହେ ହେ ଯ ତ ଓ ଯୁ ପ ଫି

କଟ୍ଟବିଷତେ ପେରମାଳିପଦମାର୍ଗ ଅନେକ ମନ୍ଦିର
କୁଣ୍ଡଳ ହୁଲୁଯ ତାତ୍ତ୍ଵଶିଖାରେଯାଙ୍କୁ ଅର୍ଥିକଂ ଲୋ
ମିଶ୍ରିତଙ୍କରୁ ଅତୁ ତାତ୍ତ୍ଵଶିଖିତ ଦୂରତ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କ ତିର
ପଞ୍ଚିକାରୁ କେତ୍ରତିର ମେହୋରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥିକାରୀ
କୋଟିତ୍ରୁ. ଅତୁ ଶିଵକେତ୍ରତିର ଶାଶ୍ଵତତିରକୋ
ପିତ୍ର ଏଣାମ ପେଇଣ୍ଡାଯିକାଙ୍କ. ଆତୁ କାରଣମାଯି
ହୁକୁ ଯ ତାତ୍ତ୍ଵଶିଖିତ ଦୂରତ୍ତ ତଙ୍ଗୁରାର ଶାଶ୍ଵତତିର
କୋପିତ ଅର୍ଥିକାରୀକର୍ମ ଏଣା ପେଇଣ୍ଡାଯି. ଅତୁ

പാബ്യം വഴിക്കു കൊട്ടി രാജക്കന്നുകൾക്കും ആ സ്ഥാന പ്രേരം സിലവിച്ച.

ആ യുധാദ്രോഹം കഴിത്തെ ക്ഷത്രിയക്കമാരനു ‘തിരു മാടവി’ എന്ന പറയും. സമാവത്തനം കഴിത്തു തിരു മാടവായി പുരപ്പട്ടനോടു, മുത്തവോ അട്ടനോ, അര മാമനോ അര രാജക്കമാരനു തലയിൽ കെട്ടവാൻ പട്ടം യുദ്ധം വെച്ചവാൻ വാഴിം കൊട്ടക്കന്നുമെന്നാണ്. ഈ സന്ധുഭായം അനന്തരാവിച്ച ചോമാൻവൈക്കമാഴ്ചട കു ത്തിൽനിന്നു പട്ടം വാഴിം യണ്ണുവരുന്നുള്ള ഷേഗേവും ഈ കൂദയ താവഴിക്കാണ് ഉണ്ടായതോ.

ഈഞ്ഞനെ അഭ്യംകരൻറെ പ്രിതിയും അനന്തരാമദ്ദും ഉണ്ടാക്കാതു ഈ കൂദയ തായ്വഴി കാലംകൊണ്ട് പ്രഖ്യാല മായിത്തീന്നു. ആ തായ്വഴിയിലെ പുതഞ്ചനാർ പ്രതാ പശംലികളിം കുറയിത്തീന്നു.

വന്നോരിയിൽ അഭ്യു തായ്വഴിക്കർക്കും കോവിലക ത്തുപരി ഉണ്ടായിരുന്നവും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അഭ്യു കോവിലക്കരാർക്കുംതുടി‘വൈവഴി കോവിലക്കരാർ’ എന്നാണു പറഞ്ഞിരുന്നതോ അഭ്യു തായ്വഴിയിലുംതുടി മുള്ളവരും തന്മരാൻ പെരുവുട്ടും വലിച തന്മരാ നായി വാണംവും. അഞ്ഞനെയിരിക്കുന്നും പെരു മാക്കന്നാരുടെ വാഴുകൾം അഭ്യസാറിച്ചതിനേരു ഫേ ഷം അഭ്യു തായ്വഴികളിം തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചിന്തിക്കു വാൻ തുടങ്ങി. അമർപ്പ ചെയ്യുവാൻ ശക്തികുള്ള കു തലവരും ഇല്ലാതായി. നാട്ടുകാക്കും പൊറുതിക്കേടായി

തന്ത്രിന്. എന്നതിനോടു ശേഷം ബന്ധുക്കളിൽ പറോർ, വട്ടശംസ്കൂടു മുതലായ സ്പത്രവികളിൽ, മുഖാമണം ദിൽ പ്രമാണികളിൽകൂടി ശ്രദ്ധാലോചിച്ചു താഴെ പറയും പ്രകാരം തീരുമാനിച്ചു.

തായ്വഴിയിൽ മുപ്പു വക്കനവർ കിരീടംവെച്ചു വാഴക്ക എന്ന വന്നാൽ രാജവാഴ്ചയ്ക്കു ശക്തിപോം. എത്ര തായ്വഴിയിൽനിന്നായാലും വേണ്ടതില്ല, അതുകൊന്റെ നന്ദിട്ടം ബുദ്ധിശക്തിയിടങ്ങിട്ടും കരംപൂള തിരഞ്ഞെടു ടക്കണം. റാജവാഴ്ച ആ അതുപരിക്കെ വെവ്വേണ്ടി.

ഈപ്രകാരം മല്ലുപ്പാടുനാർ തീച്ചുപ്പേട്ടത്തി നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു യതായ്വഴിക്കാംരാണു പ്രമാണികളുംണി തന്ത്രിന്റെ അഭ്യു തായ്വഴിയിലുംകൂടി അനു വയസ്സു കൊണ്ടു മുപ്പായിരുന്ന തന്മാരാൻ ചിലവിന്നാളും വസ്തു ക്കുളം പെരുന്നപ്പുത്രുമുപ്പു് എന്ന വെറും നൂറുന്നപ്പുരും കൊട്ടത്തു രാജവാഴ്ചയിൽനിന്നോ ഒഴിവാക്കി. ഇളം തായ്വഴിയിൽ മുത്തു തന്മാരാൻ റാജംവായി.

അങ്ങനെയിരിക്കുന്നപ്പോൾ ബന്ധുസ്പത്രവന്നയ മാടത്തിന്റെക്കീറ്റും സ്പത്രവത്തിൽ സന്തതി അററുപോയി. എന്നിട്ട് ഇളം തായ്വഴിയിൽനിന്നും പഞ്ചത്തട്ടത്തു. മാടത്തിന്റെക്കീറ്റും പ്രമാണബേപ്പുടു കരസ്പത്രവമായിരുന്നു. ആ യതിനാൽ ഇളം തായ്വഴിക്കു ബന്ധുവാലും വല്പിക്കുയും റാജവാഴ്ചക്കുള്ള അവകാശം രധിരപ്പേട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഈന്നു നാം കുറഞ്ഞ കൊച്ചി റാജാധംഗം ഇളം തായ്വഴിയിലെ വന്നവരുംഞാക്കണ. മാടത്തിന്റെക്കീറ്റും സ്പ

അപം ഇളിയ തംച്ചയഴിവേക്ക് കുമ്പിയതിനാൽ
കൊച്ചിലാജിക്കമാരെ നാം മട്ടത്രെന്നും വിളി
ചുവങ്ങും.

കവുത്രംപുഠം.

ആ ചാ ഞ്ച സപം മി ക റി .

1. ഇനനം.

ആളും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കുവർ എല്ലാം
മിന്തുക്കുറായിരുന്നു. അന്ത്യമേശകൾ വന്നതുടങ്ങി
യപ്പോൾ അന്ത്യമത്തേഴ്ത്തി വന്നതുടങ്ങി. മാർക്കറ്റാമും
വന്നതിനീറ ശേഷം അടോക്കം കേരളീയർ കൂസുമതം
സ്വീകരിച്ചതയി നിന്നുംകും അറിയുണ്ടെല്ലാം. അതു
പോലെ കരകാലത്തു ബുദ്ധമനം തൈക്കു ഇന്ത്യൻ
പരശ്വരാം തുടങ്ങി. ആ അവസരത്തിൽ കേരളത്തി
ലും അതു കടന്നകൂട്ടി കേരളീയരായ മിന്തുക്കുള്ളിയും വ
ഗീകരിച്ചിരുന്നു. അതുനിമിത്തം കേരളീയരുടെ ആ
ചരിത്രമാശം പ്രവസ്ഥയില്ലെന്നതായി. അക്കാലത്താം
ഓ ശക്രാചാഞ്ചസ്പാമികൾ ഇനിച്ചുതോ

കേരളചരിത്രത്തിൽ ധരിക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞാൽ
പിന്നു കേളിക്കേട്ട കര ദിവ്യപ്രകാശനായിരുന്ന ശ്രീശ
കരാചാഞ്ചസ്പാമികൾ. സംഭാരണ മന്ത്രക്കും ഇല്ലാ
തത്തായ ബുദ്ധിശക്തിയും പ്രഭാവവും അദ്ദേഹത്തിനു

സഹജമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശത്രുവാന്മാരിൽ കൂടാൻ അതിനും അവതാരപ്പെടുത്തണമെന്ന അനുയിരുന്നു. മിഞ്ഞകൾ വിശ്വാസിച്ചുവേണ്ടുന്നു.

അല്ലവായിൽനിന്നും അനുഭവാഴിക കിടക്കണമെന്നും അതായി കാലടി എന്നും ദേശമുണ്ടോ അതുകൊണ്ട് പ്ലം 1057-നും കൂടാൻവരെ കൊച്ചിരിംജുന്നതുചേന്ന് തായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു തിരഞ്ഞെടുത്തു റംജുതോടുചേന്ന് കിടക്കുന്നു. അച്ചിടതെക്കുപ്പിള്ളി എന്ന ഇപ്പോൾ അനുഞ്ഞംബുദ്ധിൽ ശിവപ്രാജ്ഞവിന്റെ പുത്രനായിട്ടുണ്ടും കൂടാംചാഞ്ചുർ അവതരിച്ചതും

അഥചാഞ്ചുപാടികളിടെ അദ്ദേഹംനു സാക്ഷാത്ത് പേരും അഖിശമ്പം എന്നും അഭ്യുടേതു ശ്രീമേധി എന്നും അനുയിരുന്നവാതു. അവക്കുടെ വേദി കഴിവും എന്നെന്നും ഉണ്ടും ചെന്നു.

“പുകർപ്പെരിക്കുടയശിവപ്രാജ്ഞവെങ്ങവും പുത്രനായും, പുത്രശ്രൂമാത്രമാണെന്നും തില്ലെന്നും”.

പുത്രനില്ലെന്നെതിനു പ്രസന്നിച്ചു അദ്ദേഹം ശിവനെ വളർത്താലും സേവിച്ചു. കരാറിവസം അദ്ദേഹം ഉറ സ്ഥേജ്വാലം ഒരു ബ്രാഹ്മണനും അടച്ചതുവനും,

“സകലപ്രാജ്ഞന്മാരിൽ അല്ലെങ്കിൽ അതായാൽ സഘ്ജനനായും അനീഡ്യം അഭ്യന്തരത്വാന്വയനായും

ഉവന്തലവാന്തിലായപ്പുകൾപെരുക്കിച്ചാഴമാം—

പുത്രൻചിരാജ്ഞവിയായ്ക്കേവിക്കിശ്ശേഡോ,

ശക്തളിരിലിവിതിനാതവക്കാതിചെറുതുമില്ലൈകി—
പഠത്രജനാഃരയ കാക്കമേകീട്ടവൻ;

അറിയുമെന്തെള്ളവുമെന്നുപൊഴുതുമിയലാതെൽ ശ്വാജുസ്സുംടോത്തുവത്തിക്കണ്ണരിത്രിയിൽ.”

ഇതിൽ എതാണേ വേണ്ടതെന്ന ചോദിച്ചു. അരിവും മുണ്ടും തിക്കണ്ണ കു ചുത്രുൾ മതിയെന്ന് അദ്ദേഹം മറുവട്ടിച്ചും പറഞ്ഞു. നോരം പുലാറംബയ്യേം ഇങ്ങനെ കൈ സപ്ലീഡിനും ഉണ്ടായതോടുകൂടി അങ്കു മം ഉണ്ടും. ഈ സപ്ലീപുത്രാന്തം പത്രിയെ അപ്പോംതന്നെ ശരിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പരമേശപരാം അവർിൽ പ്രസംഗിച്ചുവെന്ന ദ്രശ്യമാണി വിശ്വസിച്ചു; ദ്രോഫേകം വാഴുരു സന്തോഷിച്ചു. ശരാനോക്കാശംമുമ്പു കൂടി ചെയ്തു.

അത്വനെന്നയിരിക്കുന്നേംപാർ അകാശിലേക്കു ഗംഭീരിക്കണ്ടു പ്രസവിച്ചും ഉണ്ണിയുണ്ടാക്കി. കട്ടി എറിഞ്ഞും തേജസ്സപിയും കോമളിനും ആക്കിങ്ങനു. ജനന സമയം പലവിധത്തിലും ശ്രദ്ധാരൂപങ്ങളും താഴ്വാനിക്കുന്നു. ഇംഗ്രേസ് അതുവിനായി വാലൻ മംഗലത്തെ അതിശാസിച്ചു.

2. ബുദ്ധി.

“ശക്രൻകട്ടിയായ്ക്കു ചുഡിയേംടോമനാ—
തതികർക്കിടംവെന്നപോലേവാളുന്നിതു;
ക്കാമതരംകംവയസ്സുംതിവബ്രഹ്മങ്ങളു
നേംനേംചിയാതെയരിച്ചുസപഭിഷ്യും;
അംഗ്രീജിന്റെരണ്ടുരണ്ടുമതാമാണ്ടി—

ലക്ഷ്മാനോക്കിവായിക്കമാറായിരു;

മുന്നാംവയ സ്ഥിൽ പുരാണങ്ങൾക്കാവും -

ഈനിവശംക്കാരുവിച്ചതുടങ്ങിനാൻ.”

മുന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ ഉള്ളിയുടെ അഭ്യന്തർ മരിച്ചപോയി. ഇപ്പുത്തു ചിച്ചവിന് ക്രമക്ക്രമം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓഷധാദിത്താശ ക്രോണം കഴിച്ചിരുന്ന തോ ഒരു ദിവസം തുടക്കപരിച്ചിരുന്ന ചില ബാലങ്ങം രേഖക്കുടി ദരിദ്രനായ ഒരു മ്രൂഢാശംഗർ ദ്രോതാരിൽ ലിക്ഷ്മക്കു ചെന്നു. അതു മ്രൂഢാശംഗർ പത്തി ഉള്ളിയുടെ കൈശത്രുക്കും കണ്ട് “എന്നർ കട്ടാ! ഇത്തല്ലാതെ എന്ന നിന്മാണം താംനില്ലപ്പോ” എന്ന ചരിത്രതു കരഞ്ഞു കൊണ്ട് ഒരു നെല്ലിക്കു ഉള്ളിയുടെ കാത്തിക്ക്രയിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. അതു വാസ്തി ശതു കട്ടിസ്ഥൂക്കരാചായ്യർ രണ്ട് കൈയും തുപ്പി കണ്ണടച്ച ത്രീഗ്രേഖതിയോടോ ഇ ത്വനെ മുംത്തിച്ച.

“അമേ മഹംലക്ഷ്മി! വാല്പിക്കശശംഗാം-

കിമഹാനിനിമണി തന്നിത്രസാന്തു-

പ്രൗഢിൽ തുപതിവുള്ളതിലുണ്ടക്കി-

ലിനംതന്നേ കൊടുത്തിട്ടുക താൽഹലം.”

ഉള്ളി കണ്ണ തുരക്കാതിനിടയിൽ ശ്രൂ ഇപ്പുത്തുശാഖയി അന്ന വാല്പിക്കശശംഗക്കു സപ്രീതിനെപ്പിക്കാതായി. അ നാമത്തിൽ അതു ഇപ്പുതെ പംബിപ്പുവും തീന്. അതു ഹം മുംസപംഖികളുടെ ജീവശശായിൽ ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധയുമ്പുകരണായും ബാലപ്പിലക്കളും ശിവ്യസംഘവങ്ങളും അനേകം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്

അല്ലെങ്കിൽ മരിച്ച തിന്റെ ശേഷം സകലും സന്ന്ധിയാണും പരിപ്രോത്സാഹം കുറവും അമ്മാത്തായ മേൽപ്പും ഒരു മാളിക്കളിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലത് അതുവാം വയസ്സിൽ ഉപനായനം കഴിഞ്ഞു. എട്ടാം തന്ത്ര വയസ്സായപ്പോൾ കുറവും കുറവും ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പഠിച്ചു് അതിലെപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിപുണനായി.

പിത്രാദ്വാസം കഴിഞ്ഞു മുരക്കലത്തിക്കൽനിന്നു് അദ്ദേഹം തന്റെ ഇല്ലത്തു വന്നു് അമ്മായെ മുന്തും ആകാണ്ടു താമസിക്കുന്നതിനുണ്ട്. അനുനാശദിവസം അദ്ദേഹം കാലടിപ്പുഴയിൽ തനിച്ചു കൂട്ടിക്കും താഴ്വാൻ. ‘അദ്ദേഹം! പേഗം വരണ്ണ, എന്നെ ക്ഷേമി മുതല വന്നു് അതു ബാധനിര കാലിന്നേരു കടിച്ചു വലിച്ചുകാണ്ടുവോയി. ‘അദ്ദേഹം! പേഗം വരണ്ണ, എന്നെ ക്ഷേമി മുതല കടിച്ചുവ ലിക്കനു്’ എന്ന ബാധനിര വിളിച്ചു നിലവിളിച്ചു. അനു കാടി വന്നപ്പോൾ തന്റെ ഏകപ്പത്തു നാട്ടുപുഴയിൽ കിടന്ന മുന്തുനാട്ടും പൊന്തുനാട്ടും കണ്ടു. “ഈ സ്പർ! പരമേസ്പർ! എന്നിക്കു് ഈ ക്ഷേമി പുതുന്നല്ലാതെ അതുകുമില്ലേ! അതു ക്ഷേമി ചെറുകിടാവിനെ ഇങ്ങനെനു മുതല കുറി അതുകുമാരക്കുല്ലേ!” എന്നു് അമ്മ നിലവിളിക്കുന്ന തോ ഉള്ളി കേടു. ‘അദ്ദേഹം! എന്നെ സന്ന്യസിക്കവാൻ അനുവദിച്ചും മുതല അഃപ്പാർ വിട്ടുവോകു്’ എന്ന പറ തന്ത്ര. ശ്രദ്ധനാൽ കണ്ണിനുനേരു കാണാമല്ലോ, മരിച്ചുംതു അതുകുടി താമില്ലവും എന്ന വിചംബരച്ച സന്ന്യസിക്കവാൻ അമ്മ അനവാദം കുറഞ്ഞതു. ഉള്ളി സ

നൃസിച്ഛതായി മനസ്സുകൊണ്ട് സങ്കല്പിച്ചപ്പോൾ മതല വിട്ടുമാറുകയും ചെയ്തു. അതിൽപ്പിനെന്ന അളവിരും കൊല്ലുതേതാണും കാലടിപ്പുഴയിൽ മതലകൾ കടക്കിട്ടിപ്പോരു.

“നന്ദനൾക്കരകേറിയ്ക്കീരത്തുവിഷാദിച്ച
നിന്മിച്ചംജനനിയോടിന്തിനെചെംപ്ലീടിനാൻ

വേദനിക്കുതെന്നർക്കുതാവുചെറുമെന്നെന്ന
ശ്രദ്ധസ്ഥിൽചിന്തിക്കണ്ണേപാർശ്വതാൻവരാംനിസ്സും
(ശയം.)”

കണ്ണനീൽ കലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുന്ന അമ്മയെ
ജ്ഞപ്രകാരം വരഞ്ഞു സമാധാനപ്പെട്ടതി ഭേദസഖ്യാര
ത്തിനായി പുരാപ്പെട്ട്.

“കരളിൽറൂഹചിന്തചാരാതെമുന്നിതാനെ
പരമാത്മാവുതന്നെപ്പറ്റിച്ചുനടന്നിതു.”

3. ഭേദസഖ്യാരവും ചരമചും.

ഗ്രീഖരംചാഞ്ചസപാമികൾ ഓരോ പുസ്ത്രം സ്വല്പം സ്വാംഖ്യം സഖ്യാരിച്ചും ക്രാന്തികയാം വൈക്കേണ്ട നമ്മ്
ഭാഗമില്ലെട തീരതെത്തതി. അവിടെ ഒരു തവോവന
വും അതിൽ ഒരു ചെറിയ മൂലയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊ. തന്റെ
മൂലയിൽ ഗോവിന്ദത്രംചാഞ്ചസ എന്ന പേരായ ഒരു സ
ന്മാസി താമസിച്ചിരുന്നു. അതു ചാഞ്ചസപാമികൾ ശാ

ദ്രോഹത്തെ ചൊന്ന വരുമ്പിച്ച്. ഗ്രാവിറ്റിസ്പാമികൾ ആ ചാൽസ്പാമികൾക്കും ഇന്താനം ഉപയോഗിച്ചു; സന്തൃപ്തി വും കോട്ടത്തു. നമ്മകാർത്തിരത്തുനിന്നു ശക്രാചാൽസ് കുണ്ണിയിലേക്ക് പോയി. അവിടെവെച്ചു വിശിഷ്ടങ്ങളും യായ പല മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അരുദേശമം ഉണ്ടോക്കി. കുണ്ണിയിൽനിന്നു പിന്നുയും ധാരാ പുറപ്പെട്ടു. ഇന്തു മുഴുവൻ, അഞ്ചാം മുതലായ അയയ്ക്കരാജ്യങ്ങളിലും, പേരാന്തം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടേ അരുദേശമം വളരെക്കാലം നന്നാ.

മെമ്പൂരിൽ ശ്രീംഗൈരി എന്ന സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നേം അമ്മയുടെ മരണം അടച്ചതുവെന്ന സ്പാമികൾ അറിഞ്ഞു. ദിവ്യശക്തിക്കാണ്ട് ഇടനെ അരുദേശമം കാലടിയിൽ എത്തി. അമ്മയുടെ അടക്കയ്ക്കു ചെന്ന നമസ്കരിച്ചും അവസ്ഥാനകാലത്തു ചെയ്യേണ്ടുന്ന തന്റെ ശ്രൂഷകളില്ലോ ചെയ്തു. മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പുതുനൊക്കാണവൻ സംഗ്രഹിക്കായതിൽ അരുച്ചുംവുകൾ അപോരാധ സന്ദേശം ഉണ്ടായി. പുതുനെ നല്പുവല്ലോ അനന്തരാഗിച്ചുകൊണ്ടേ ആ സതീരതാം പരബ്രഹ്മം പ്രംപിച്ചു.

സന്തൃപ്തിക്ക് അമ്മയുടെ ശേഷങ്കുറിയ ചെയ്യവാൻ അധികം മിശ്രപ്പന ടാറന്തു ബന്ധുകൾ അല്ലെങ്കിൽ മഹത്തെ സഹായിച്ചില്ല. അമ്മയെ ദഹിപ്പിക്കാവാൻ പോലും അവർ തുടിക്കില്ല. തുടങ്ങെ സഹായത്തോടു കൂടിയാണ് അരുദേശമം അതു നിവർത്തിച്ചത്

മാതാവിന്നർ മരണശേഷം അടുച്ചാൽസ്പാമികൾ

പിന്നേയും ദോസംബന്ധിച്ചിര പരപ്പുച്ച്. മതസംഖ്യ സ്ഥായ വാദത്തിൽ അദ്ദേഹം അനേകം യോഗ്യമാ രെ തോല്പിച്ചു; ഇന്ത്യയിൽ അനുമതങ്ങളുടെ ഉള്ളജ്ഞിത തത്ത കുറച്ചു; പലേടത്തും സ്വന്നാസിമംജ്ഞും സ്ഥാ പിച്ചു.

സപാമികർ ആസം റാജ്യത്തു സംബന്ധിച്ചുകൊം ണ്ടിരിക്ഷപ്രോഡി അഭിവഹിപ്പിപ്പി എന്ന ഒരു സ്വല്പസ നൃംസിയെ വാദത്തിൽ മടക്കി. അതിനീരശേഷം അദ്ദേഹം കർണമായ ഒരു രോഗത്തിൽ അകപ്പുച്ച്. ആ സുവക്ഷേച്ച കുറച്ച ഭേദമായിപ്പോൾ സപാമികർ ഡി മവാൻവയ്ത്തത്തിലൂടെ കോരനാമം എന്ന സ്ഥലത്തെ കു പോന്നു. അവിടെവെച്ച മുപ്പത്തിരണ്ടാമതത്തെ വ യസ്സിൽ വൈശാവകാലത്തു വെളും ഒരു വാവുന്നാൽ തീരുക്കരാചാന്തസപാമികർ സപർജ്ജാരോധനാം ചെണ്ടു.

“പാലടിതൊഴുന്നായാക്കാലടിയ സ്ഥാപിക്കുള്ളി
മാലടിയേറ്റന്നിക്കാൻകാലടി എന്ന ടിക്കിൽ
ഡിലവാനായിവിപ്പാംലകനായിത്തക്ക
കാലത്തു ഇതനായ ശക്തി! ശിവകര!
ചരണാക്കണംബുജസ്വരണംമമസദാ
വരണംജഗത്തുരോഗരണംമററിപ്പുമേ.”



പ്രത്യാം പ്രാം

ന സു നി ര റ ജ റ വ

തിരവിതാംകൂർ സംസാരത്തു വജ്ഞം താലുക്കിൽ
ഉചയ്യേറുർ എന കൈ ചിക്കണ്ട്. അവിടം പണ്ട്
കെരച്ചിരാജ്യത്തിൽ ചേൻതും നസ്രാണികളുടെ ക
ബോളം എന പ്രസിദ്ധി കേടു കൈ വലിയ കച്ചവട
സ്ഥലവും ആയിരുന്നു. വലുപ്പും തിക്കണ്ണ പരജ്ഞം “ഉ
ചയ്യേറുക്കു് കത്ത പറി” എന്നു് ഇന്നും പറഞ്ഞാറണ്ട്.

ഉചയ്യേറുർ, നസ്രാണികളുടെ നടായിരുന്നു.
ആ നാട് ഭരിച്ചിരുന്നതോ് കൈ നസ്രാണിരാജാവും ആ
യിരുന്നു. അവിടെയുള്ള പള്ളിയുടെ സമീപത്തിൽ
‘കോവിലകവെളി’ എന്നും; ‘കോവിലകകളി’ എന്നും
രണ്ട് സ്ഥലങ്ങൾ ഇന്നും കിട്ടുണ്ട്.

നസ്രാണി രാജാവിന്റെ കീഴിൽ അനേകം നസ്രാ
ണി ഭരണം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവക്കു് ശ്രദ്ധയാള്ളാസു
ത്തിനു കളികളും, പഠ്ടിക്കവാൻ അവരുടെ മുടി
രിൽത്തനെ പണിക്കുന്നാൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭരണം ദ
ദ ആയുധം, പ്രധാനമായി വില്ലും അനുംതം ആയിരുന്നു
തുക്കാണ്ട് അവരെ ‘വില്ലാർ’ എന്ന പരഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടെന്നു നസ്രാണി രാജാവിന്റെ സ്വന്തത്തി
നു ‘വില്ലാർവട്ടത്തു സ്വന്തവം’ എന്ന പേരുണ്ടായതോ്.
ആ സ്വന്തവംവക രാജ്യം ചെറുതായിരുന്നവെക്കില്ലോ

കേരളത്തിലും അതിന് പുരമേയും ഉള്ള തൃപ്പൂനികൾ ആ റാജാവിന് കരം കൊടുത്തിരുന്നു.

വില്പാർവ്വത്തു സ്വന്തവന്നിലെ ഒരു റാജംവിനെ കണ്ണിച്ചു ഒരു ഏതിഹ്യമുണ്ട് ആ റാജാവു 'സം ബോർ' എന്ന മെത്രാപ്പുംലിത്തരങ്ങുടെ കാലത്താണ് രാജുഭാരം ചെളുത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു സന്തുന്നതും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ റാജാവു പല നേച്ചർക്ക് ഭൂം നേന്ന്. ആ തുടക്കത്തിൽ മെലാപ്പുരിൽ പോയി മാർത്തോമ്മാദ്വീപായുടെ ശവകൾിടത്തിക്കൂട്ട് 'കോൺഗിക്ക്' ഇടുക്കിയാമെന്നും സകല്ലിച്ചിരുന്നു. സന്തതിയണ്ടായായാൽ കട്ടികളെ ദ്രോഹാജ്ഞ സമ്പ്രിച്ഛുകൊള്ളാമെന്നു സത്രവും ചെയ്തു.

റാജംവിനും ആളും ഒരു പെൻകട്ടിയും പിന്നെ ഒരു ആൺകട്ടിയും ഉണ്ടായി. കട്ടിക്കും ഒരു വയസ്സു ചെന്നിട്ടും റാജാവു നേച്ചർ നിരവേററിയില്ല. ആകട്ടിക്കും കുറിനമായ ഒരോഗം പിടിപെട്ടു. കട്ടി മരിക്കുകയേ ഉള്ള എന്നും എല്ലാവകം തീച്ചയാക്കി. അതു കേട്ട സാമ്പാർമെത്രാൻ, കോവിലക്കുത്തു ചെന്ന റാജാവിനെന്നും സത്രത്തെ കാംപ്പെട്ടത്തി. ഉടനേതനെ റാജാവു കട്ടികളേയുംകൊണ്ടു പുന്നരയാറുക്കും പുംപുട്ടു. അപ്പുംഡി കട്ടിയുടെ ദീനം പെട്ടുനു മാറുകയും ചെയ്തു.

റാജാവു കട്ടികളെ കോൺഗപോയി ദ്രോഹാജ്ഞിക്കും സമ്പ്രിച്ചു. തന്റെ പ്രിയസന്തുന്നങ്ങളേയും സത്രതേയും രക്ഷിച്ചു.

ഈ റാജും കാലംനാരത്തിൽ പെരുവട്ടപ്പുരംജു തേരുട്ടു ചേന്നു.



പതിനൊന്നാംപാടം.

യോഗബന്ധം.

— —

പണ്ടിള്ള കാലങ്ങളിൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തിന് ഈ പ്രോഡ ഉള്ളതിൽ മുന്നിരട്ടി വലിപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന നാ രാജ്യം ഭരിക്കവൻ രാജാക്കന്നാം തനിച്ചു ചുമതല ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നും ചെങ്ഗുവാനുള്ള അധികാരവും ഉണ്ടാക്കിരുന്നില്ല.

രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന കാരാര ദേശവും കാരാര നാടം പ്രജകളിൽ പ്രമാണികൾ സ്വന്തത്തുറത്തോടുള്ളി ഭരിച്ചപോന്നു. കയ്യമാർ, കത്താക്കമാർ അയനിക്കുറുകാർ, സ്വന്തവികൾ മുതലായവർ പണ്ട് സ്വന്താധികം രത്തോടുള്ളിയ പ്രളക്കമാരായിരുന്നു. അവരെ ഈ കിയും കത്തകിയും നടത്തേണ്ണ ഭാരം മാത്രമേ രാജംവിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. രാജക്കുംബവർത്തിലെ ചിലവുള്ളി ഇവരംണ്ണ വടത്തിയിരുന്നത് അനു നികതി പിരിക്കുകയെന്ന സന്ധ്യായം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വലുതായ റാജുകൾക്കും പ്രളക്കമായം ലോകങ്ങം കൂടിയ യോഗത്തിൽ വെച്ചായിരുന്ന തീച്ചുപ്പേട്ടത്തിയിരുന്നതോ കാരാരോ പ്രളക്കമായം അവകാട കീഴിൽ കാരാര കൂടം നായർക്കന്നാരെ വാസ്ത്വിച്ചുവന്നു. രാജ്യത്തിനു അതുപെത്തു നേരിട്ടു സമയം പ്രളക്കമാർ അവവകാട സൈന്യത്തേരേംടുള്ളി രാജംവിന്റെ കല്പനയെ അനുസ

രിച്ച് വേണ്ടുന്ന കാഞ്ചം നടത്തിപ്പോന്നു. ഇങ്ങനെ ലോകയം രംജിച്ചും കൈമയോട്ടുടി ഇരുന്നിരുന്നു കാല തും അന്തുമേശകാർഷ കൊച്ചിരിംജ്ഞത്തു ആകുമിക്കു വാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ആയതിനും ഒരു ഉഭാവരണം പറയും.

ആയിരത്തിൽ ചിലപാനം വാച്ചും മുമ്പു കൊണ്ടുന്നതിൽനിന്നു ഒരു വലിയ സെസ്റ്റും പാലക്കാട്ടരാജാവിന്റെ രംജ്ഞം രംജ്ഞം ആകുമിച്ച്. ആ കൊഞ്ചമുഖ്യത്തെ വാച്ചിൽ ഗംഗശ്രദ്ധയും ഏന്നും പറയും. ആ സെസ്റ്റുത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ട് കൂടിംപുട്ടാളിക്കൂട്ടായിരുന്നു.

പാലക്കാട്ടരംജാവിന്റെ രംജ്ഞം കൊച്ചിരംജ്ഞത്തിന്റെ അതിരിക്കൽ ആയിരുന്നതിനാൽ ശരുക്കാം പാലക്കാട്ടരാജാവിനു ജയിച്ചാൽ നമ്മുടെ രംജ്ഞത്തും കൂടി വാഹിവാൻ ശുചയാദ്യനെ, പാലക്കാട്ട് രാജാവിനു ശരുക്കാക്കു തുടക്കവാൻ ശക്തി പോരംയിരുന്നു. ആതുകൊണ്ട് കൊച്ചിരാജാവു സാമുതിരിക്കുന്നതും, വജ്രാക്കന്നാരിക്കും (വജ്രാക്കന്നാരാജാവ്) തുടി പാലക്കാട്ട് രാജാവിനു സഹായിക്കവാൻ കൈവെച്ചു.

പടയാസക്കവാനായി ദേശവാഴികൾ നാട്ടവാഴികൾ മുതലായ പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് പടക്കറിക്കാം എന്നതിയയച്ചു. നായർട്ടേന്മാരുടെ സംഘങ്ങൾം അരംഭം തലയും മുക്കി, വാഴിം പരിചയും അനും വിശ്വിം കൂതവും കുട്ടത്തിലഭയും ശത്രുയി പടയാസങ്ങി പുറപ്പെട്ടു. പാലക്കാട്ട് രംജ്ഞത്തു ചെന്ന കെട്ടണംപടയോടു നേരിട്ടു. ആയുധപാണികളും അണിനിനിരണു വരു

നെ നായർഭടക്കാങ്ങട നേരെ കൊദ്ദമാർ കൂതിരകളെ വാഴിച്ചു. രണ്ട് വസ്തുകളിൽ തമ്മിൽ ഫോറമെന്റ കു യുലിപം നടന്നു. ഈ കഷ്ണകൾക്കണം വള്ളരെ അപായം വന്നു. എക്കിലും നായർഭടക്കാർ ഒഴിച്ചിപ്പിലും. അനേകം കൂതിരകളെ കൂതി മരിച്ചും, പടയാളികളെ വെട്ടി മരിച്ചും കൊന്നു. ഒട്ടവിൽ കൊദ്ദമ്പുട തോററും കുടിപ്പോയി.

പാലക്കാട്ടരംജാവു സന്ദേശിച്ചു പടച്ചിലവിലേ കൊയി നംബു പേശവും കെട്ടകരനാട്ടം കൊച്ചിരംജംബി നു വിട്ടുകൊടുത്തു. ചിറ്റരത്താലുക്കും അദ്ദേഹ ഉണ്ടായതാണ്

കൊദ്ദമ്പുട ഇന്നും ചിറ്റരകൾ കൊണ്ടാടി വരുന്നുണ്ട്. ഈ ഒന്നിലും അക്കാലത്തെ കയമയുടെ ഹലമായി കുന്നു. പിന്നീട് പ്രഭക്കന്നംങ്ങം അഞ്ചു താഴ്ചികളിലും അഭ്യൂതാന്വേഷണം കുലമിക്കവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അഭ്യൂതാർ കാരോ കക്ഷികളിൽ ചേന്ന മറുകക്ഷികളുടെ സ്ഥാനത്തുപുറം നശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹ കാലക്രമംകുംണ്ടു നാട്ടുകാങ്ങട അധികംരണമുണ്ടാക്കുന്നതു. രാജ്യം വിദേശിയക്കും അഭിമുപ്പെട്ടു. അതിന്റെ വല്ലപ്പുവും ചുരുങ്ഗി.

പരമണം പറിശീലനം.

പും കണ്ണ പരിചയുടെ അക്കം കാണുകയില്ല.

കവളപ്പാറ നായർ കൊച്ചിക്കുറുക്കാൻ മുഖം ലന്നായ കൈ നാട്ടവാഴിയായിരുന്നു. നായക്ക് തന്റെ നാട്ടകത്തു സകല അധികാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കവളപ്പാറനാട്ടിൽ മുത്തേ നായർ അന്ന് കൈ രാജാവായിരുന്നു എന്ന തന്റെ പറയാം.

നാട്ടവാഴിക്കുറുക്കെടുത്തു കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന ഭക്താക്ഷം ‘പരിഷകർ’ എന്നം പറഞ്ഞതിരുന്നു. കവളപ്പാറ നായക്ക് 999 പരിഷകർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ കൗകരം ആയിരത്തിൽ ഉള്ളവർ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ഈ 999 പരിഷക്കുട്ടേയും നായകൻ നായകരെ പരഞ്ഞ പതയായ അവളിമയംകാളിൻ ആയിരുന്നവതു.

കൂടുതലും കുറവും അവരുടെ സാമ്പത്തികതയും നീറി കൈ കമ്പയാണ് ഇവിടെ പറയുവാൻ പോകുന്നത്.

നെട്ടണ്ണനാട്ട് കിഴിത്തര എന്നായും നാട്ടണ്ണായിരുന്നു. ചുണ്ണൻവരുടെ കത്തരക്കുമാരായിരുന്നു അവിട്ടു തെത്തു നാട്ടവാഴിക്കുർ. കത്തരക്കുമാർ രണ്ട് ത്രിരുക്കാറം തിപ്പിരിത്തു അവർ തമ്മിൽ പടവെട്ടുവരുന്ന തുട്ടാണി. രണ്ട് കക്കികളിൽ ഒന്ന് കവളപ്പാറ ത്രിരുക്കാരായി തുറിന്നു. കൗകരം ആയിരത്തവർ കവളപ്പാറ ത്രിരുക്കാരും സമായിപ്പാൻ പോയി. യുദ്ധത്തിൽ അവർ ഒരു

യിച്ചവെക്കിലും കൗക്കരു അത്യിരതിൽ അമ്പത്തൊഴി കർ മരിച്ചവോയി. അപായം വന്ന അതുകൂടി പകരും അതിലോ പണമോ വേണ്ടതെന്നു കഞ്ഞംവു നംധരോട് ചോദിച്ചു. അതുകൂടി മതിയെന്നു നായർ മറവടി പരത്തു. ചിറംഴി അച്ചുനേരു കീഴിൽ മുകളിൽപ്പോക്കരും യ അമ്പതു നായ നുംബര കവളപ്പുംകും അയച്ചുകൊട്ട തത്ത്. അവർ മറുകക്കുഡിയിൽനിന്നും യുലത്തിൽ കീഴടക്ക ഘൃന്തവരായിരുന്നു. “പുരംകണ്ണ പരിചയുടെ അക്കം കാണകയില്ല” എന്ന ധർമ്മത്തോട് അച്ചുനും അതുകൂടിം നായക്ക് വഴിയാതെന്നിനു. നായർ കോപിച്ചു ചിറംഴി അച്ചുനേരു വിട്ടില്ലെങ്കിലും സ്രീപുരുഷമാരു ക്കൈ ശിക്ഷി ക്കവാനായി കൗക്കരു അത്യിരത്തവരെ പരത്തയിച്ചു. അവർ ചിറംഴിയിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരേയും കൊല്ലു വാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ പാറക്കാട്ട് എന്ന വിട്ടിലെ ക ക നായർ മുലകടി മാരാത്ത കൈ പെങ്കട്ടിയെ ദൃതപ്പിൽ വോതിന്തു കൊണ്ടുവോയി വളരുന്നു.

തന്റെ പരിഷക്കര ചെങ്കു തുരുതും കേട്ട നം യർ വളരെ വ്യസനിച്ചു. അതെന്നെന്നയിരിക്കുന്നേറും അതു പെങ്കട്ടിക്ക പ്രായം ചെന്ന കല്പംനും കഴിക്കേണ്ട കാല മായി. പറഞ്ഞാട്ട് നായർ കട്ടിയെ കവളപ്പുംരു കൊട്ടം രത്തിലേക്ക കൊണ്ടുവോയി വിവരങ്ങളുംം നായരു അറിയിച്ചു. നായർ സന്തോഷിച്ചും അതു കട്ടിക്ക വളരെ പണ്ണംപരി ഉണ്ടാക്കിച്ചു കൊട്ടണ്ടത്. കല്പംനമടിയന്ത രവും കൈകൈമമായി കഴിപ്പിച്ചു, കട്ടിയെ ചിറംഴിയിൽ കട്ടിയിരുത്തി.

പതിമൂന്നാം പാഠം.

കൊച്ചി.

ഇരണ്ടാക്കളുടെ കൈച്ചിക്കരക്ഷം നടക്ക ഇ
പ്പോൾ കാണാനു വിശാലമായ കായൽ പണ്ട് ഒരു തെ
രുവാംമാറ്റമായിരുന്നു. അതു കൊച്ചുചുഴി സമുദ്രത്തിൽ
ചെന്ന ചാട്ടനു ദിക്കിനു കൊച്ചുചുഴി എന്നാം പറഞ്ഞിരു
നു. അനുഭവ കൈച്ചി ഇന്നതെങ്കിലും പാഠം പറഞ്ഞിരു
യിരുന്നില്ല. കൊട്ടണ്ണല്ലോ തുമ്മുവതേ കൂപ്പുംകുർബാൻ അര
ചുത്തിരുന്നില്ല. കൂപ്പുവട്ടംല്ലോ അവിടെ മാറ്റമേ നടന്നി
രുന്നില്ല.

കൂപ്പുവട്ടം 1341-ൽ വലുതായ ഒരു വെള്ളിപ്പും
കും ഉണ്ടായി. പേരിയംർ, അരച്ചുകിൽ അതുവാപ്പുഴ
യിൽ ലഭവെള്ളിം കുലംഗിമരിഞ്ഞു കരകവിഞ്ഞു കഴകി
വന്നു. കഴകിൽ തഞ്ചായിരുന്നിക്കൊണ്ടുചോരാക്കിനു മണ്ണ്
കൊട്ടണ്ണല്ലോ തുമ്മുവതു ചെന്നകൂട്ടി അവിടെയുണ്ടായി
അന്നു അഴിമുവം അടഞ്ഞുപോയി അപ്പോൾ ലഭവെ
ള്ളത്തിനോ അവിടെകൂട്ടി സമുദ്രത്തിൽ ചെന്ന ചേര
വാൻ തടസ്യമായിത്തീനും. കലിക്കനു വെള്ളിം തു
തോൽ നിശ്ചക്കനുത്തുപ്പുംപും. അതോ അതുവായിരുന്നിനു
വേരു ഒരു കൈവഴിയായിത്തിരിഞ്ഞു കൈച്ചിക്കരയു
ടെ വടക്കേ അരംതുകൂട്ടി തഞ്ചായിരുന്നു സമുദ്രത്തിൽ
ചെന്ന ചാട്ടി. അനുഭവ മുതൽക്കു കൊച്ചുചുഴി വലിയ അഴി

யாகின்தின். அவிடெ விஶேஷமாய கூ துநுவாயு⁺ உள்ளது.

காலதுமத்தால் கொட்டண்பீரின்ற ஸமாளது கொழியாயி புயங்கமாய படுளன். அது படுளனத்தில் ஒரு புஸிலிகெங்கீ பெறுவடபூப் ராஜுத்திர கெங் ஆரங்கு⁺ ஏன் பேங்காங்கவான் ஸஂஶதியாகி.

சீர்க்காகம், அராவிக்காகம், பேஷ்ட்ரக்காகம் அது என் அதூர் கொழியித் தூவுவடம் துட்ணியது ஹர லி ராஜுத்து நினம் போஸலுமாத்திராயி பூரைபூசி நிஃக்காலை காள்கி ஏனாகாமல் அதைத் துவங்கப்பாகச் சிகப் பரிக்கத் கொழியித் தூவுக்குமாகி. அது யாம் சிறு நஶரதை ஹாவை வள்ளித்திரிக்கன.

“நஶரத்திர அவை செமத்ஸீ விழுாங்குகள். கொழி ஏழா பேரா வ கு பூஷாந வக்கத்தாயுறு கொள்கு நஶரத்திர கொழி ஏன் பாயுன. மநஷு கூட அதுத்திரித் தில கூட தத ஜனு க்கம் ஹவிடெ வெல்லத்திர கிடக்குன்றயிக்காணா. ராபுி ஸமயம் அவு கரக்குரி ரங்க கூட்டுக்கம் தநுகிற உறஞ் திஜு ளகாக்குன்றாயும் காணா. அது தீயின்ற புது வெல்லத்திர தக்கேயோம் மஸுநாம் அவிடெ தூக்காயிக்கு டு. அவைபூம் அது கரக்குர் ஹவிக்கு ஜனு க்கம் ஸமு புத்திர சாடி மஸுங்கை பிடிக்கு”

ஹாவை ஏழுதியிரிக்குன்றத்திர்கின்’ ஹு மா திரி ஜனு க்கம் அன கடலித் துளையிக்குவென நின்கம் விசுரிக்குத் தீ ஜனு க்கையூப் அயாம் கு

ഒക്ക് മത്സ്യം പിടിച്ചിരുന്നു മുഖവന്നാരെ കണക്കിൽ
ആ വിദ്വാൻ ശ്രീയന്മാരുടെ തോന്ത്രിയതാണ്

പതിനൊമ്പാം പാഠം.

കൊച്ചിയുടെ കൈമാറ്റം.

മധുരയിൽ മാനവിക്രിക്കലശ്വരൻ എൻ്റെയു
രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നാട്ടുകാർ കുടംബ
തോട്ടക്കൂട്ടി മധുരയിൽനിന്നും നാട്ടുകടത്തി. രാജാവും
ഭോസ്ത്രയും മകളും തെണ്ടിന്തിരിത്തെ കേരളത്തിൽവന്നു.
അവിടെ അല്ലത്തെ നടക്കണ്ണതുകണ്ഠ് ഇടപ്പിള്ളി രാജാ
പീ അവരെ രക്ഷിച്ചുവോന്നു. അങ്ങനെ കുറേക്കാലം കി
ഴിന്തപ്പോൾ മാനവിക്രിമണം ഭോസ്ത്രം മരിച്ചുവോയി.
അവകടെ ചുത്രിക്കെ ഇടപ്പിള്ളി രാജാവു കല്പ്പാണം കി
ഴിച്ചു. അതുകൊണ്ട് സോഡരമാക്കം കഴിച്ചിലിന്നായി
അനു തന്റെതായിരുന്ന കൊച്ചിക്കാരു സമ്മംനം കൊ
ട്ടത്തു.

അങ്ങനെയിരിക്കുന്നോരും അതു ഇടപ്പിള്ളി രാജാവും
മരിച്ചു. അനന്തരാവന കൂപ്പു കിട്ടിയഉടനെ മരിച്ച രാജാവിന്റെ ഭാംഗ്യേയും സോഡരമാക്കരയും അദ്ദേഹം
തെക്കൻ ദിക്കിലേക്കു പറഞ്ഞുചെച്ചു; പണ്ഡത്തപ്പോലെ
കൊച്ചിക്കാരു ഇടപ്പിള്ളി സ്വന്തുചെത്തിപ്പോക്ക് കത്തുക്കുകയും
ചെങ്കു. എന്നാൽ ഇടപ്പിള്ളി രാജാക്കന്നാക്ക് അതു വച്ചു
നൊക്കേണ്ട അനുഭവിക്കുവാൻ യോഗമുണ്ടായില്ല.

പെരുവട്ടപ്പു സ്പത്രവത്തിൽ ഒരു കൊച്ചുതന്നും കുക്കിൾ തിരുവഞ്ചിക്കുള്ളതു തിരുമ്പാഡജനം—അതായതു മാസംതോറും തൊഴുക—പ്രതിവുണ്ടായിരുന്നു. കരിക്കൽ അഞ്ചുംട്ടി തുപ്പുണിത്തുരെനിനു തോണിയിൽ തിരുവഞ്ചിക്കുള്ളത്തക്ക പേരുക്കംവഴി കൊച്ചുക്കുകൾ ദേരുവാൻ ദയകരമായ കാരാറും മഴയും തുടങ്ങി. കോപം ഇളക്കി തോണി മരിച്ചുകൂടും തന്നുംട്ടി പുഴയിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു. കലിച്ച പോകുന്ന തോണിയുടെ തലക്കൽ അഞ്ചുംട്ടി തുപ്പിപ്പിടിച്ചുകിടന്നു. തോണിയും തന്നുംട്ടിയും കുക്കിത്തുടങ്ങി. അപ്പോൾ തുടപ്പി ഇളിതന്നും കൊച്ചുക്കിൽനിന്നും ഇടപ്പിഇളിക്കും ബോട്ടിൽ പോചുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തോണി കലിച്ച വജന്നതുകണ്ട്. അതിനെന്നു തലക്കൽ ഒരു പെങ്കുട്ടി പിടിച്ചു കിടക്കണമെന്നുകണ്ട്. വേഗം അടക്കുചൊന്ന തന്നും ഇടത്തുകൈ നിട്ടിക്കണ്ടതു. കൊച്ചുതന്നും കു ഇടപ്പിഇളി റാജാവിനെന്നു കയ്യിക്കുത്തു പിടിച്ചു ‘തോണി ഉടത്തിങ്ങനു മുന്തു’ അഴിന്തു പോയശ്ലോ’, എന്ന പറഞ്ഞു. അതുകേട്ട് രാജാവു ഒരു കോടിവണ്ണം വച്ചതു കൈകൈകാണ്ട് കൊടുത്തതുവാണി കറരെക്കുകുണ്ട് അതോ അരയിൽ ചുറരി; റാജാവിനെന്നു ബോട്ടിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടു. തിരുമ്പാഡജനം മുടങ്ങാതെ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അഞ്ചുംട്ടി തിരിച്ചെഴുതുപ്പുണിത്തുരു എത്തിയ പ്രോഡി അന്നത്തെ വലിയ തന്നും നീ എളുപ്പം ശ്ലോദി സ്പത്രവത്സിക്കൽനിന്നും മരിവാനിയില്ലോ? ഇന്നു മുതൽ

നിരോഗ സ്വന്തവം മാറി, പോയക്കേം,” എന്ന അരങ്ങളിലെ ചെറു.

ഈ വിവാം അറിവത്തോട് ഇടപ്പിള്ളിരാജാവ് ആ തന്മുഖാട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും കൊച്ചി അവി ടെക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ തന്മുഖാട്ടിയുടെ സന്താനങ്ങൾ വെദമ്പട്ടപ്പരാജ്യം വാഴവാൻ തുടങ്ങിയ പ്രോം കൊച്ചി വെദമ്പട്ടപ്പരാജ്യവം വകയായി തന്നീന്.

അന്നത്തെ കാലത്തു കവിട്ടി കൊണ്ടാണ കണക്കുട്ടിപ്പുംനിൽക്കുതോട് കവിട്ടിക്ക് ‘പരഞ്ഞ’ എന്നാം പരഞ്ഞാട്ടു പരൽ കൊണ്ടു കണക്കുട്ടി ഉണ്ടാവുന്ന അക്കണ്ണപിംകും അക്കുരഞ്ഞശൈലിക്കാണ്ടു പേര് കൊടുത്തിരുന്നു. അരങ്ങെന പേര് കൊടുക്കണമ്പാറിനു ‘പരഞ്ഞപ്പേര്’ എന്ന പരഞ്ഞം. മുഖാഖണ്ഡവിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ ഇടപ്പിള്ളിരാജാവു തന്മുഖാട്ടിക്ക് കൊച്ചി കൊടുത്തതകാലം ‘കൊടുത്തല്ലുാഖണ്ഡാധ്യാനം’ എന്ന പരഞ്ഞപ്പേരുകൊണ്ടാണ നാം ഇപ്പോൾ അറിയുന്നതോ. ഇതു കലിഞ്ചിവസ്തുക്കളും കരിക്കുന്ന പരഞ്ഞപ്പേരുകൾനു. കൊച്ചി വെദമ്പട്ടപ്പരാജ്യവം പത്തിലേക്ക് ചേന്നതു കൊല്ലും 328-ാമാണ്ടിലംബനാം നമർക്കു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കും.

പ്രതിനിഡിപ്പം ഫോറ്റ്.

മരതകപ്പെട്ടി.

ബന്ധംയിക്കണം ഗോവക്കുമ്മലേഡ്യ കൊക്കന്നം ദി നീം പ്രദേശമുണ്ട് കൊക്കണിക്കപ്പെട്ട അവിടെ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ളവരാണ് അവരെ സാരസപത്രമും മണം എന്നം പറയും. അതുപോലെ അവർ സരസപതിൽ രത്തിക്കൽ താമസിച്ചിരുന്നവരാക്കണം. ശരതുകൊക്കണാൻ അവരെ സാരസപതർ എന്ന വിളിക്കണ്ടു്

പറക്കിക്കഴിടെ ഉപദ്രവംകൊട്ടു കൊക്കണ്ടേണു വിട്ടു ചിലർ കൊച്ചിയിൽവന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിനു തികമലഭേദവസ്പം ഏണ്ണാക്കണ പേര്. അതു ക്ഷേത്രത്തിൽ മരതകപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു ബിംബമുണ്ട്. അതു അതുപോലെ വില്ലാനഗരത്തിൽ തികമലഭേദവന്നു ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണെന്നു. അതു കൊച്ചി തികമലഭേദവസ്പത്തിൽ വന്നാചേന്നതിനെപ്പറ്റാണി ഒരു എറ്റവിധിമുണ്ട്

വില്ലാനഗരത്തിൽ ഒരിന്തയായ ഒരു കൊക്കണ്ണന്റെ യുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒരു ദിവസം നാഴിപ്പുംകു തികമലഭേദവന്നു നിവേദ്യത്തിനും കൊടുത്തു. നിവേദിച്ച തിന്നുന്നതോടൊപ്പം അതു ആദ്യാടിയിൽ കൊട്ടുവിറ്റു് അരിവാണെ. അതു അണി മഴവന്നു സ്വന്നംമായിത്തീണ്ടു്. അതുകുണ്ട് അതു ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ളവരെല്ലാം നാഴിപ്പുംകു

വിതം നിവേദ്യത്തിന് കൊണ്ടുപോയി. അവക്കട അര തുാഗ്രഹം അറിഞ്ഞു ഭേദവൻ കോപിച്ചു. അപ്പോൾ ഗു മം മുഴുവൻം ദമിച്ചുപോയി. ക്ഷേത്രത്തിലെ ശാന്തിക്കാ റൻ പേടിച്ചു ബിംബം കൂളിത്തിൽ എറിഞ്ഞു കൂളിത്തു. കു രേകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൊച്ചിയില്ലെങ്കാക്കണിമം അടു കൈ സന്തൃപ്തിക്കാം പത്രമാണെന്നും. ‘വിദ്യാനഗര ത്തിലെ അനുഭവങ്ങളുടെത്തിൽ മരതകപ്പുച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബിംബം കിടപ്പാണോ’ അതു കൊച്ചിത്തിരുത്തുന്നു വസ്ത ത്തിൽവെച്ചു പുണിക്കണ്ണം’ എന്നാണു കണ്ണൽ സന്തൃ സി ഉടനെ വിദ്യാനഗരത്തിലേക്കു വുന്നപ്പെട്ട്. അവിടെ ചെച്ചന്നപ്പോൾ നശിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു ക്ഷേത്രവും അതി നാതികക ഒരു കൂളവും കണ്ട്. മരതകപ്പുച്ചുകൊണ്ടുള്ള ബിംബം വെള്ളുത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതായും കു ണ്ട്. അദ്ദേഹം അതെടുത്തു തിരുത്തുന്നു കൊണ്ടവനാവെച്ചു. അതു ബിംബം ഇന്നും അവിടെ കാ ണാവുന്നതാണോ’ ബിംബം കൊണ്ടുവരുന്നവഴി ആദ്യം ആലപ്പുചേരുന്നു തിരുത്തുന്നു. പിടിച്ചു വെച്ചുവെ നാം ഒരു ഏതിമ്മരുണ്ട് കൊച്ചിയിൽ തിരുത്തുന്നു. പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു കൊല്ലുവായം 472-ാമാണ്ടിൽ ആക്ക നാ. അന്നത്തെ കലിഞ്ഞാം ‘നാരാധരന്നതകം’ എന്ന പരഞ്ഞപ്പേരിനാൽ അറിയപ്പെട്ടുന്നു.

പത്രിനാറ്റം പഠനം.

ശ്രദ്ധക്കാർമ്മവും തച്ഛടയക്കയുള്ളിടം.

ഇരിന്താലക്കട്ടെ ഗ്രാമക്കാരായ നന്ദു തിരിമാതട്ടെ സഭാധോഗം വകയരാക്കുന്ന അവിടെയുള്ള ക്ഷേത്രം. അതു യോഗത്തിൽ കൊച്ചിവലിയതന്നുവരാൻ കൈ സ്ഥാനമുണ്ട്. ക്ഷേത്രത്തിലെ ബിംബവും ഒരിക്കൽ കേട്ടവന്നതിനാൽ മാറി പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ബിംബവും മുറി കലശം കഴിത്തിരിക്കുന്ന കാലത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ കൈ അതുമുണ്ടുണ്ടായി.

ഓണാട്ടുകരെ നാലുവീട്ടിൽ കുറുപ്പുന്നാരിൽ കുമാറ ക്ഷേത്രപ്പ് എന്നു കരംഡി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു കുറുപ്പിനു സമിപ്പാൻ വയ്ക്കാത്ത വയറുനോവു വന്ന പിടിപെട്ടു. അതു മാറ്റവരാൻവേണ്ടി അരഞ്ഞം ഇരിന്താലക്കട്ടെവന്നു ഭജനം തുടങ്ങി. അത്തന്തെ ഭജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോപ്പും കൈ ദിവസം ബിംബത്തിനേരു കൈ തേജസ്സുക്കണ്ട്. പി നേരും അരനേകും ശ്രദ്ധകൾ അതു കാണാവാൻവന്നു. കുണ്ടവകെട്ടപ്പും അതു മാണിക്കക്കല്ലാണു എന്നു സംശയംതോന്തി. സംശയം തീക്കംവാൻ എന്താണു വേണ്ട തെന്നു അതുലോചനയായി. ‘കായക്കുള്ളത്തു’ രാജാവർണ്ണനു കയ്യിൽ കൈ മാണിക്കക്കല്ലുണ്ട്. അതു കൊണ്ടവനു തുടർന്നിവച്ചു നോക്കുന്നു. എന്നാൽ അറിയാം,’ എന്നു കുറച്ചു പറഞ്ഞു. ക്ഷേത്രാധികാരികളുടെ കയ്യിൽ കൈ എഴു

തുടർച്ചയും. അതുടർച്ചയാണ് അവർ കായക്കുള്ളതു രാജാവിനെ ചെന്നാക്കണ്ട്. രാജാവു തന്റെ അവരെ എപ്പിച്ചുകൊട്ടതു. അവസ്ഥയും കഴിഞ്ഞതാൽ ഉടനെ നടക്കി കൊട്ടക്കണമെന്നും കല്പിച്ചു.

തന്യുംകൊണ്ട് യോഗക്കാർ ഇരിങ്ങാലക്കട വന്നപ്പോൾ മുന്നു കണ്ണികനെ തേജസ്സു കാണ്ണാനില്ലെ. കാരം ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു വിശ്വാം പ്രകാശിച്ചു. അതുകണ്ട് രതാം തേജസ്സും ഒപ്പിച്ചുനോക്കി. രണ്ടി നേരയും പ്രഥമ തത്തിനും. കഴുതു പിടിച്ചിരുന്നു രതാം കാണാതെയായി. അതു തേജസ്സുടുക്കിച്ചേയുന്നും. ഇങ്ങനെ മാനനിക്കം ബിംബത്തിൽ തുടർച്ചയുംകൊണ്ടാക്കുന്ന ഇരിങ്ങാലക്കട ഭോക്ക് തുടങ്ങമാനനിക്കം എന്ന പേരു ഉണ്ടായത്

കായക്കുളം രാജാവിനെ രതാത്തിനാവകരം സമുദായസ്ഥാനം കൊട്ടതു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതുംഡി കുമാരക്കുള്ളിനെ നിശ്ചയിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവു കായക്കുളം പിടിച്ചപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് അവകാശവും അദ്ദേഹത്തിനെ കിട്ടി.

സമുദായസ്ഥാനത്തേക്കു രാജാവു നിശ്ചയിക്കുന്ന അതുംകു'തച്ചടയക്കയ്ക്കുമോ'എന്ന പറഞ്ഞുവരുന്നു. കുറുപ്പിനു അവരോധിച്ചുതു കൊല്ലുവയ്ക്കു 517_അംഗാണ്ട് മകരമാസത്തിൽ ആകുന്നു.

തച്ചടയക്കയ്ക്കുള്ളിടെ അവരേംധനത്തിനു പല ചെവാടികകൾമുന്നോളിം ഉണ്ട്. അതുവാണേരിതല്ലാക്കളാണ് അതെല്ലാം നടത്തുണ്ടത് കയ്യെല്ല അവരേംധനത്തിനു

കൊംബളവക്കേപാർഡ് കൊച്ചിരാജാവു വാല്പുലോഹത്തോട് ടക്കിടി എതിരേൽക്കണ്ണം. അവരോധം കഴിത്താൽ കയ്യർക്കു സോപാനത്തിക്കൽ കയറി മനി അടിച്ചു തൊഴം. സന്ന്യംസിയുടെ പുത്രി ആചാരിക്കുകയും വേണം. തൃശൂലതിയിൽ പിറന്നവനാണെങ്കിലും തച്ചടയകയും പ്രാഥമ്യനോട് സമനായി വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പു കംരം ഒരു നടപ്പ് കേരളത്തിൽ മറരങ്ങും കാണണ്ട തസ്മി.

പതിനേഴം പാഠം.

സക്കേതം.

കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ മിക്കതും അതികംല ദൈഖിയിൽ നന്ദുതിരിമാനങ്ങൾ വകയായിരുന്നു. ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനും ഉടമക്കാരായി ക്കേന്ന കണ്ണിലധികമോ അതു ഭക്തിപരം ഉണ്ടായെങ്കാം. അവക്കു ഉണ്ടാക്കി എന്ന പരിയും. ക്ഷേത്രത്തിനും സപ്തത്തും അവകംഞ്ഞെഴും രക്ഷിക്കണ്ടതിന്റെ അവർ നിയുധിക്കുന്ന അതിനു അകുക്കു കോയു. സംധാരണയായി രാജംക്കമാരായിരുന്നു കോയുക്കു അവക്കു ‘കോവിൽ അധികാരിക്കു’ എന്നും, ‘കോവിലനാർ’ എന്നും പറയും.

എന്നാൽ അവക്കു രാജാധികാരം ക്ഷേത്രസക്കേതത്തിൽ നടത്തുവരുമ്പോൾ പഠണം ചെയ്യിരുന്നില്ല. ക്ഷേത്രം ഇ-

രിക്ഷനു ദേശവും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള ഏതാനും ദേശങ്ങൾ കൂടം ദേവൻറു വകുഞ്ഞായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതു പ്രജാസംഘംകാക്കുന്ന ‘സങ്കതം’ എന്ന പരാത്തിയുണ്ട്. മുത്തുപാലു ബ്രഹ്മാഃദ ഗ്രാമങ്ങൾക്കും സങ്കേതങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. മുഴുവനേതു നാലു പാലത്തിനുള്ളിൽപ്പെട്ട നമ്മലും ഒരു പണ്ടു വടക്കുന്നാമെന്റു സങ്കേതമായിരുന്നു. നാലു പാലം എന്നതു വിജുർ, കിഴക്കുവാട്ടുകര, തുക്കംപേരി, പൊഴക്കൽ എന്നീ നാലുപാലങ്ങൾ അതുകൂടു.

സങ്കേതത്തിൽ രാജാധികാരം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതെ മററാക്കം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അഭ്യർഥ കൊല്ലപ്പുകളുടെ ദി അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു.

കൊല്ലം 740-ാമാണ്ടിൽ പാവുർ രാജാവ് എഴുണ്ടാക്കുന്നപുഡി ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിൽപ്പെട്ടു പല അഴിമതികളും ചെയ്തു. കോയ്യൈ തല്ലികൊല്ലുകളുടി ഉണ്ടായി. ഉണ്ടാക്കം അതു രാജംവിനെ കരുഷവാൻ ശക്തി പോരായിരുന്നു. എന്നിട്ടു ബ്രഹ്മാഃദ പലകം ചേന്ന് അവലുത്തിൽ പട്ടിണിതുടങ്ങി. ശരൂക്കാലെ ഇയിശവാനായി മോമം മുതലായ ചില കമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു ബ്രഹ്മാഃദ പട്ടിണി കിടക്കുന്നതിനു ‘പട്ടിണിശുട്ടക്’ എന്നാണ്ടുകൊണ്ടു പരാത്തിയുണ്ട്. പാവുർ രാജാവ് അതു പട്ടിണി മുടക്കി എക്കിലും അതു ദേശത്തിനു പല അതുപന്തുകളും നേരിട്ടു.

പെഞ്ചവട്ടപ്പരാജ്യവിനെന്റു കീഴിൽ വടക്കംതുടർന്നുന്നുണ്ടു രാജംവാഞ്ചംഡിയുണ്ടായിരുന്നു. അതു രാജംവിനെന്റു തു

റൂക്കാർഡ് പ്രധാനിയായ ഇരംമൻ എന്ന കരാർ അനുബന്ധക്കാർ തിരഞ്ഞെടുത്തിൽ മലിനീച്ചവാൻ പോയിരിക്കുന്നതാണ്. അയാൾ തിരികെ വന്നപ്പോൾ വർത്തമാം നമ്പ്പും കേട്ട്. ഒഴിവത്തിനും മ്രാഹമന്നക്കും ദ്രോഹം ചെയ്യു തന്നുരാനെ, പരബ്രഹ്മത്തു കേട്ടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു, താൻ മന്ത്രാദിപഠിപ്പിച്ചേക്കാമെന്നു ശുചിപ്പം ചെയ്യു. റാജാവു പേട്ടിച്ചു പിഛ ചെയ്യു സമസ്താപരാധിയം പറയുന്നതു. പെരുവട്ടപ്പു സ്വന്തുവ ത്രിക്കരിനും ശ്രദ്ധയ്ക്കുന്നതു കാലത്തു വേണ്ട സഹാധിയം ചെയ്യാതിക്കുന്നതിനും അതു റാജാവിനെക്കാണ്ടും പിഛ ചെയ്യിച്ചു. അദ്ദേഹം നടക്കൽ ആരാഖൈയിൽ തി കളിം കളിച്ചു.

കൈ കൊണ്ടും മുഴുവനം എല്ലാഞ്ചുണ്ണപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ അടിയന്തിരങ്ങൾ കുന്നം നടത്തിയിക്കണില്ല. കരാറം ചെയ്യുവരെ ശിക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാത്രമേ ഉസ്വം മുതലായ അടിയന്തിരങ്ങൾ നടത്തിയുള്ളൂ.

ഇക്കാലത്തും ഉസ്വം കൊടികയറുവാൻ തുടങ്ങുന്നോടു തന്ത്രിനന്നുത്തിരി ‘കൊടികയറുവാൻ പഠനിക്കൊട്ട’ എന്ന മുന്നു തവണ വിളിച്ചു ചോദിക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ സാരം എന്നതുകില്ലോ വഴക്കുപെ ഉണ്ടാം എന്നും അറിവാക്കാനും. ഉചശക്കിൽ അതു തിന്നപ്പുംതെ കൊടികയറുവാൻ പാട്ടുള്ളതല്ല.

പതിനേക്കണ്ഠം പ്രാഠി.

— —
യോഗിയാതിരിപ്പാട്.
— —

മുള്ളിവപ്പേരും വടക്കണാമൻവേസപം മുച്ചു
കൊച്ചിപ്പുക്കാരിൻകീഴിൽ അത്യിക്കനിപ്പ്. ‘യോഗിയം
തിരിപ്പാട്’ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ ഒരു ഗ്രാമണാഭ്ര
പുനാഡി കാൽക്കരി അങ്ഗേപച്ചിച്ചിക്കന്നത് പരമ്പരാ
മൻ കൂദാശാലിത്തിരഞ്ഞിക കുന്നിന കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ദ
രിദ്ധിയാണ ഗ്രാമണാഭ്രവന്നതു കൂട്ടം ഈ സ്ഥാന
തിരിപ്പാട് അവരോധിച്ചതോ. എന്നാൽ വാസ്തവം അദ്ദേഹ
യാദോ എന്ന സംശയമാണ് നന്ദതിരിമാരിൽ ‘അം
ഖ്യാതിരിപ്പാട് അദ്ദേഹം എന്ന പരമ്പരാവർ വളരെ
കാലം മുച്ചു തന്നെ കേരളത്തിൽ ഉള്ളവരാണ്’. അവ
രിൽ കാളായിക്കന്ന ഈ സ്ഥാനം വണ്ണിക്കന്നത്

പാട് ‘കാപുലാജ്ജറി’ എന്ന ഐപ്പുത്തു ഒരു യോഗി
ഗിയംതാരിപ്പാട്ടണായിക്കന്ന. അംദ്രമം വളരെ വിശി
ഷ്ടനായിക്കന്ന. വടക്കണാമൻക്കുത്തിൽ ഉത്സവം കഴി
ചൂത്ത് കൊള്ളാമെന്ന് അംദ്രമാതിന് ഒരു മോഹം
തോന്തി. അന്ന വടക്കണാമൻറെ ഉത്സവം നടത്തു
നേരക്കിൽ വളരെ ദ്രവ്യം വേണ്ടിയിക്കന്ന. ഉത്സവം
കഴിഞ്ഞും അരുംട്ട് സങ്കേതത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ
അതിരായ പുരക്കൽ അത്യിക്കന്ന പതിവ് അരുംട്ട് ക
ഴിഞ്ഞു തിരിയെ എഴുന്നള്ളിക്കുവേംഡ അരുംട്ടുകടവുമു

തൽ ഗോപ്യരംവരര കനകപ്പൂംടികൊണ്ട് നിറവര കർ ക്ഷേണാടെനു തൊട്ടുതൊട്ട് നിരത്തി വെക്കണും. അരങ്ങേന്നയായിരുന്നു അനുബന്ധത്തെ നിശ്ചയം. ഉത്സവം വക ശ്രദ്ധാപ്രായമാക്കം നിറവരക്കം വളരെ ദേഹം ഉണ്ടായാലെ സംഖിച്ചിരുന്നാളും.

കോഗിയാതിരിപ്പുടോ ഉത്സവമുലവിലേക്കു പണും സമ്പാദിക്കുവാൻ കൊണ്ടുപിടിച്ചു മുമം തുടങ്ങി. ഉത്സാഹത്തിന്റെ തിരക്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വടക്കുന്ന മഹാ സേവിക്കുവാൻ സമയം ഇല്ലാതായി. ഉത്സാഹം വലർപ്പിക്കുന്നോരും വരവു ചുരുക്കിത്തുടങ്കി. അനുബന്ധ കരെ ഭിവസം ചെന്നപ്പോൾ അനുബന്ധത്തിൽ നിത്രുച്ചു ലവിഞ്ഞുടി വക പ്രോരാതഞ്ചായി.

കോഗിയാതിരിപ്പുടു നിരാശനായി എത്തന്തി പ്ലംബത കണ്ണിതെപ്പുട്ട്. കൈഡിവസം അരല്പം അനുഭ്രാന്തിയായ പ്പോൾ താൻ ഇന്തി നാട്ടിൽ ഇരിക്കുകയാല്ലെന്നു തീച്ചു യാങ്കി അതുകൂടം അരിയാതെ ഇരംങ്ങി പുരപ്പുട്ട്. പടി ഞയാരെ നട കടന്നപ്പോൾ കിഴവനായ ഒരു ശ്രൂഹമുന്നൻ തന്റെ ദേരിട്ട് പയന്നതു കണ്ട്. കോഗിയാതിരിപ്പുടു പരിശേഖിച്ചു നിന്നു നിലയിൽ നിന്നുപോയി. പുജയൻ പടി കൂത്തിപ്പുടിച്ചു തുനു തുനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അട്ടത്തുചെന്ന്, “ഈ അസമയത്ത് എങ്ങെന്നുണ്ടുണ്ട്” ശ്വാക്കുന്നത്, ”എന്ന ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം സക്കടം സധിപ്പാൻവയ്ക്കാതെ ഉള്ള വാസ്തവമെല്ലാം പുലു

ബ്രാഹ്മണനെ അറിയിച്ചു. അതു കേട്ട വടക്കണാമ സപാമിയുടെ നേരെ ചുണ്ടിക്കണിച്ചുകൊണ്ട് പുലൻ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു *

‘മുലകടിക്കണ കട്ടിക്ക വസ്തും അറിയംമാ? എ ഫും അംഗയപ്പു അറിതെന്നു ചൊയ്യുന്നത്? അതുപോലെ അങ്ങയുടെ ഭാരം മഴവനും ഇദ്ദേഹത്തിൽ സമസ്തിക്ക. ഇദ്ദേഹത്തെ കൈതിയോടുടർന്നി സേവിച്ചും സാധിക്കാതെ കാൽനെമാനുചില്ല’, എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു പുലൻ ബ്രാഹ്മണനും മറയുകയും ചെയ്തു.

വടക്കണാമൻ പ്രത്യക്ഷിക്കായി വന്ന തന്നോടും ഉപദേശിച്ചതാണെന്നും യോഗിയാതിരിപ്പും പുണ്ണമായി വിശ്രസിച്ചു. അന്നമുതൽ സദാസമയവും അനുച്ചിന്തക്കാതെ അദ്ദേഹം വടക്കണാമനെ ഭജിക്കവാൻ തുടങ്ങി. അതുണ്ടാക്കാതിനുമുമ്പ് എങ്ങിനെയെന്നും അറിക്കാതെ ഉത്സവവും ഘോഷകായി നടന്നു. ‘താൻ പഠി ദേവംപാതി’ എന്ന മറന്നപോയതിനാലാണു യോഗിയാതിരിപ്പുട്ടുട്ടിലക്ക് അംഗ്രൂം സൗഖ്യം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നതോ.

ഈ യോഗിയാതിരിഗ്യാനം സമൃദ്ധിരിപ്പുട്ടിലെ കൈകേരാറം നിമിത്തമാണും എടുത്തുകളിൽ തന്ത്രത്തോ.

* ഉപദേശിച്ച ഡ്രോക്കം:

‘സന്നിധിയി തവ ഭാരമുണ്ടിൽ മാതരീവി തനയസ്തുനുചുവി ഒവയുണ്ടാണു തവ ഹിതം നന്മാത്രേതൽപരസ്യനുമാക്കുമാക്കും’

മുതിരി വടക്കണ്ണാമൻദേവസ്ഥം കൈവശപ്പെട്ടതിൽ സ്വന്തം ഒരാളിൽ യോഗിയാതിരിയാക്കി. പബ്ലിക് അധികം കൂടി അതിനു സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. സംരൂപിച്ചിരാജ്ഞത്തിനും തോറുപോയതിനുംനാണ് ഏം യോഗിയാതിരിയുടെ അവരോധം നിൽക്കുന്നതു ചെങ്കു. അന്നമുതൽക്കു ദേവസ്ഥം കൊച്ചിപ്പുകൂർ വകയായി.

പത്രത്വാനുത്താം പഠനം.

ഉ കീ १ കീ १

‘തുക്കാക്കര’ എന്ന പേര് ‘തുക്കാൽക്കര’ എന്നതിനും ചുരുക്കമാക്കുന്നു. മഹാബലി ഭ്രമിക്കിൽ വന്ന ഷ്ടോർ ആലൂർ തുക്കാൽ വെച്ചുത് ഇവിടെയായിരുന്നു എന്നാണ് എഴുതിയും. മഹാബലിയുടെ രാജ്യാന്തരം തുക്കാക്കരെത്തെന്നായിരുന്നു.

മഹാബലി അബ്ദക്കിൽ മാവേലി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വന്ന ചിവസമംകുന്ന ചിന്മാസത്തിൽ തിരുവേംളിനും. ഈ വിശ്വേഷിച്ചിവസം മലയാളത്തിൽ എല്ലായിടത്തും കൊണ്ടാടിവരുന്നു. ‘കാണും വിറ്റും കാണും ഇല്ലെന്നു’ എന്നായ തൊല്പുത്തിയുണ്ട് മാവേലിയുടെ കാലത്തു ജനങ്ങൾക്ക് എല്ലാംകൊണ്ടും സുവന്നമായിരുന്നു.

അതിനീറ കാമ്മകായി അദ്ദേഹം വന്നിവസം ഇ
നം നം ആലോച്ചിച്ചുവരുന്നു.

‘മംവേലിനാട്ടവംബീട്ടംകാലം
അക്കാലമെരിക്കയുമൊന്നാപോലെ
ആനദ്ദേശാട്ടവസിക്കിക്കാലം,
അവത്തുമാക്കമതില്ലതാണം;
അധികിയുംവ്യാധികിളാനാമില്ല,
ബംലമരണങ്ങൾക്കാണമാനില്ല
പത്തായിരത്താണിരിക്കമല്ലോ;
എല്ലാക്കൂഷികളുമൊന്നാപോലെ
വിത്തിനാരുവിളവുംകാണം;
കൃഷ്ണരക്കണ്കൊണ്ടുകാണമാനില്ല.’

ചിന്മാസത്തിൽ തിരുവോന്നം ത്രക്കാക്കര കേരു
ത്തിൽ ആരാട്ടുവിവസമാകുന്നു. ഉസവത്തിന് കേരള
ത്തിൽ ഉള്ള രാജാക്കന്നൻ കൈ പോയിക്കുന്നു. ആ
ക്ഷേത്രം സംഖ്യാചിത്രം കാരേം സ്ഥാന
ങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവക്ക് താമസി
ക്കവാൻ പ്രത്യേകിച്ചു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉ
സവത്തിന് പോക്കവാൻ സാധിക്കാത്തവർ ആരാട്ടുവി
വസം ‘ത്രക്കാക്കരയപ്പുനു’ അവരുടെ മുഹമ്മദിൽവെ
ച്ചു പുജിച്ചിരുന്നു. ആ പതിവിനീറ കൈ അടയാളമാ
കുന്നു, തിരുവോന്നത്തുനാം മീറത്തു ത്രക്കാക്കരയപ്പു
നു ഇന്നം നം വെച്ചുവരുന്നത് കൊച്ചി വലിയത
പുരാന് ആരാട്ടിന് ചമത്വം പുരപ്പെട്ടുന്ന ഭിവസം അ

തന്മ നാമം അനുയാധികനാ, ഇന്നാം അരത്തച്ചമയം അതു ദിവസം അലുവേംഷിക്കപ്പെട്ടുനാ.

ഈ ക്ഷേത്രം ജീബ്നപ്പെട്ടപോയി. ഇടിത്തൃപ്പൊ ഇഡിത്തൃപ്പൊ കിടക്കണ്ണ കല്ലുകളിൽ ചിലതിനേരു അക്കാർ. കൊത്തിയിട്ടുള്ളതായിക്കാണോം. അതു രേഖകൾ ക്ഷേത്രത്തിനേരു പഴമക്കുമകളാക്കണാ.
